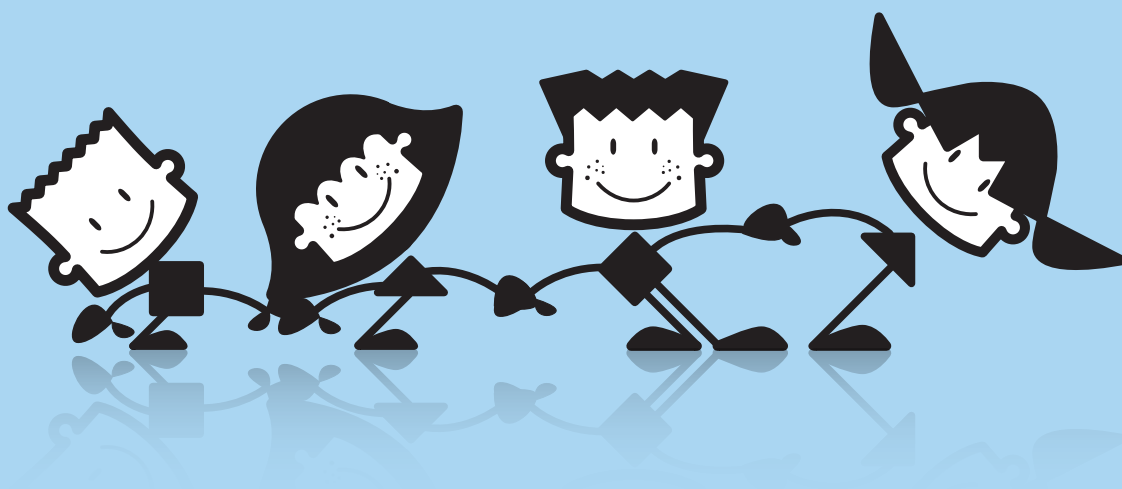

OSNOVNO OBRAZOVANJE
CIKLUS 1 - 4

STEPENI

sposobnosti

LE GOUVERNEMENT
DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG
Ministère de l'Éducation nationale
et de la Formation professionnelle

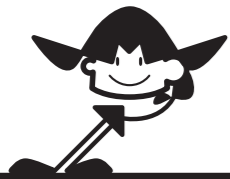
Jezik, luksembuški jezik i buđenje jezika (Ciklus 1)	
Luksemburški jezik (Ciklusi od 2 do 4)	
Usmeno izražavanje	4 - 5
Razumijevanje	6 - 7
Čitanje	8 - 9
Opismenjavanje i njemački jezik	
Govor	10 - 11
Razumijevanje	12 - 13
Pismeno izražavanje	14 - 15
Čitanje	16 - 17
Francuski jezik	
Govor	18 - 19
Razumijevanje	20 - 21
Pismeno izražavanje	22 - 23
Čitanje	24 - 25
Matematika	
Prostor i geometrijski oblici	26 - 27
Brojevi načini računanja	28 - 29
Veličine i mjere	30 - 31
Riješavanje aritmetičkih zadataka	32 - 33
Otkrivanje svet kroz sva čula, Uvod u nauku, humanističkih i prirodnih nauka	34 - 35
Tjelesno izražavanje, psihomotorika, sport i zdravlje	36 - 37
Stvaralačko izražavanje, buđenje estetike i kulture u domenu umjetnosti	38 - 39
Stvaralačko izražavanje, buđenje estetike i kulture u domenu muzike	40 - 41
Zajednički život i vrijednosti, moralno i socijalno obrazovanje	42 - 43
Zajednički život i vrijednosti, versko i moralno obrazovanje	44 - 45

Jezik, luksembuški jezik i buđenje jezika (Ciklus 1)
Luksemburški jezik (Ciklusi od 2 do 4)
 Usmeno izražavanje*

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen
Razgovor	Učenik se jasno izražava o poznatim temama i odgovara kratkim riječenicama i prostim izrazima na pitanja postavljenim u odjeljenju.	Učenik učestvuje u kratkim i prostim razgovorima u vezi tema o kojima se govori u odjeljenju.	Učenik učestvuje u kratkim razgovorima o poznatim temama, pri tom poštujući temu razgovora i formulišući kratke riječenice.	Učenik aktivno učestvuje u razgovoru o temama spremanim u odjeljenju, pod uslovom da njegovi odgovori ne zahtijevaju dugačka objašnjenja.	Učenik učestvuje u razgovoru o poznatim i aktuelnim temama postavljajući pitanja vezana za temu.	Učenik komunicira sa lakoćom u nekoj poznatoj situaciji koja sadrži prostu i direktnu razmjenu informacija.	Učenik učestvuje aktivno u razgovoru o poznatoj i aktuelnoj situaciji pri tom braneći i pravdajući svoju tačku gledišta.	Učenik reaguje argumentinma na govor svojih sagovornika i upotrebljava verbalne strategije (n.p.r upoređuje, daje primjere...).
Govoriti pred drugima	Učenik reformuliše glavne elemente nekog teksta, koji je obrađen u odjeljenju, i umije da ispriča lične doživljaje uz pomoć kratkih riječenica i izraza.	Učenik umije da ispriča prostim riječenicama šta je vidio, čuo u domenima kao što je škola, priroda, muzika i sport.	Učenik predstavlja unaprijed pripremljenim kratkim ekspozoom u odjeljenjskom kadru, nešto što dobro poznaje.	Učenik predstavlja dugačkim ekspozoom nešto što ga interesuje i to po namjetnutom modelu, iako razvoj događaja ostaje prost.	Učenik opisuje jedan skorašnji doživljaj ili događaj (kući, u školi..) na spontan i lak način, i vodi računa o strukturi svojih izraza.	Učenik predstavlja noviju temu razgovora (koristeći ako je to potrebno sredstva za podsjećanje na tekst) na jasan i razumljiv način za slušaoca.	Učenik izražava svoje mišljenje o temama koje su u vezi sa njegovim svakodnevnim životom (škola, njegovo okruženje, muzika...) opisujući određene elemente u detalje, i u situacijama gdje se zahtijeva veći nivo.	Učenik može da ispriča u detalje svoje doživljaje i predstavi neki aktuelni problem na kritičan način upotrebljavajući jasan i strukturisan jezik.
Neverbalni govor	Učenik koristi mimiku i gestove da bi ojačao svoje riječi ili da bi pokazao da nerazumije. Svojim neverbalnim znakovima (n.p.r klimanjem glave, potvrdnim gestovima, mimikom), on manifestuje da čuje i razumije ono što drugi govore.						Učenik, upotrebljavajući mimiku i gestove, valorizuje, potvrđuje ili negira riječi svog sagovornika. On upotrebljava primjere, ilustracije ili predmete dabi se osigurao da je bio razumljen.	
Poštuje unaprijed dogovorena pravila razgovora	Učenik poštuje redosljed govornika, sluša druge i uzima u obzir ono što oni kažu. Uzima riječ i reaguje na inicijacije svojih sagovornika. Poštuje pravila učtivosti (n.p.r ne prekida drugoga)						Učenik, vodeći računa o uticaju svoga govora na druge, bira riječi u zavisnosti od situacije. Uzima u obzir reakcije slušaoca, pruža dodatne informacije i trudi se, ako je to potrebno, da precizira svoje mišljenje.	
Poštuje formu upotrebljavajući svoje leksičko, gramatičko i fonološko znanje	Učenik upotrebljava i slobodno se izražava, riječnikom elementarnih riječi, izraza, sintaksnih struktura i zapamćenih formulacija.	Učenik upotrebljava i slobodno se izražava, širokim riječnikom i prostim strukturama, iako ima elementarnih grešaka koje ipak ne smetaju razumijevanju.	Učenik korektno upotrebljava i slobodno se izražava elementarnim jezičkim sredstvima i pravi veoma malo grešaka koje bi otežale razumijevanje.	Učenik se jasno izražava u velikom broju njemu poznatih situacija i u odnosu na poznate teme, pravilno upotrebljavajući široku listu načina izražavanja i strukture riječenica iz svakodnevnog života.	Učenik upotrebljava i slobodno se izražava, riječnikom osnovnih riječi, i pravi veoma malo jezičkih grešaka.	Učenik se jasno izražava u velikom broju njemu poznatih situacija i u odnosu na poznate teme, pravilno upotrebljavajući široku listu načina izražavanja i strukture riječenica iz svakodnevnog života.	Učenik upotrebljava dosta osnovnih riječi i opšte izraze mijenjajući sintaksnu strukturu.	Učenik obilno vlada jezičkim sredstvima da bi se izražavao o konkretnim i abstraktnim temama, poznatim i nepoznatim, poštujući formu i uporebljavajući širok izbor gramatičkih struktura.
Režiširanje teksta	Učenik učestvuje u glumačkim ulogama u različitim kontekstima (kao u prodavnici, ili igrane priče) upotrebljavajući kratke riječenice i proste izraze.	Učenik prihvata u odjeljenju ulogu u jednoj prostoj glumi i spontano pretvara ono doživljeno u riječi.	Učenik ponavlja glasno ili glumi kratku priču, koja je čitana u odjeljenju, iako ponekad zaboravi određene elemente.	Učenik izmišlja i priča priče po dobijenim instrukcijama (n.p.r seriju od nekoliko crteža) i umije da ih pretvori u glumu.	Učenik se služi modelima pripovijedanja i igranja uloga i glumi (igra) neku priču na povezan način.	Učenik slobodno igra male skečeve i pokazuje prve znakove lične kreativnosti.	Učenik prepričava brižljivo čitani ili slušani tekst i ponavlja izražajno tekst napamet.	Učenik glumi uloge u pozorišnom komadu, pred odraslom publikom i na samostalan, kreativan i osjećajan način.

* Izraz « tekst » je upotrebljavan u ovom dokumentu u širokom smislu : pod tekstem podrazumijevamo sve izraženo verbalno, usmeno ili pismeno (riječi, usmene i pismene poruke, razgovore, govore, pisane narativne tekstove...), isto tako i nejezičke načine izražavanja (gestove, mimiku, crteže...).

Jezik, luksemburški jezik i buđenje jezika (Ciklus 1)
Luksemburški jezik (Ciklusi od 2 do 4)
 Razumijevanje

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen
Razumijevanje sagovornika	UĐenik razumije i izvršava proste naredbe.	UĐenik razumije i izvršava naredbu koja sadrži najviše dvije radnje opisane njemu poznatim rijeĐnikom.	UĐenik razumije osnove nekog razgovora, kada se radi o pripremljenoj situaciji za vrijeme Đasa ili proste poruke jasno izgovorene svakodnevnim rijeĐnikom.	UĐenik razumije osnove nekog razgovora o razliĐitim temama i može da parti takve razgovore duĐe vrijeme.	UĐenik uĐestvuje u razgovoru sa više sagovornika o nekoj aktualnoj temi. On razumije eksplicitne namjere svojih sagovornika.	UĐenik prati razvoj dogaĐaja u nekom razgovoru, on razumije i uporeĐuje odreĐene pomenute ideje i ostaje paĐljiv tokom cijelog razgovora.	UĐenik prati tok nekog razgovora i razumije, ili uporeĐuje uĐesnike i taĐno shvaĐa njihov stav.	UĐenik razumije s lakoĐom strukturne razgovore, o poznatim i nepoznatim temama..
Razumijevanje slušanog teksta	UĐenik uopšteno razumije kratki tekst (priĐu, objašnjenje...), i prepoznaje glavnu poruku teksta. Prati tok razgovora o poznatim temama.	UĐenik prati kratke, proste, dobro strukturisane i crteĐima ilustrovane prezentacije, o temama na kojima se radilo za vrijeme nastave, stin što se mora govoriti polako i razgovijetno.	UĐenik Đuje i razumije proste i kratke tekstove razliĐite vrste, informativne ili iz literature, pod uslovom da su oni jasno izgovoreni i da je situacija u kojoj se vrši radnja unaprijed razjašnjenja.	UĐenik razumije naslov i glavne informacije kratkih audiovizuelnih inserata, pod uslovom da se u njima govori polako i da tema razgovora nebude nepoznata.	UĐenik razumije osnove neke radio ili televizijske emisije o temi koja ga interesuje.	UĐenik shvaĐa informacije na nijansiran naĐin i razumije i pamti komplikovane podatke.	UĐenik razumije razliĐite vrste slušanog teksta (intervjue, priĐe, sportske spotove...), iako oni govore o nepoznatoj temi.	UĐenik prati neku prezentaciju ili neki dosta dug govor (film, otvorenu raspravu / debatu, konferenciju...) bez poteškoĐa, iako one sadrĐe idiometriĐne izraze.
Mobiliziranje strategije i tehnike slušanja	UĐenik poznaje prozodiĐke i gestualne elemente (intonaciju, gestove, mimiku, sporednu buku/zvuk) u nekom slušanom tekstu.	UĐenik analizira sporedni zvuk/buku, ilustracije, da bi iz toga izvukao zakljuĐke o temi nekog slušanog teksta (n.p.r o priĐi)	UĐenik zapaĐa naglašavanje, ritam, glasnost, akcenat i neverbalni jezik da bi samostalno sastavio smisao.	UĐenik razjašnjava u kratkom slušanom tekstu, razna znaĐenja uz pomoĐ konteksta u kome se ta radnja vrši.	UĐenik upotrebljava komplikovanije strategije razumijevanja (upotreba konteksta, interpretacija glasnosti i naglašavanja...) i prilagoĐava ih razliĐitim vrstama slušanog teksta.	UĐenik skreĐe paĐnju na glavnu temu i postavlja precizna pitanja.	UĐenik jasno strukturisano ono što se Đuo i ostaje paĐljiv za vrijeme duĐih razgovora.	UĐenik upotrebljava na raznolik naĐin razliĐite strategije slušanja, prilagoĐavajuĐi ih situaciji i vrsti teksta.
Prepoznavanje i iskorišćavanje informacija nekog teksta.	UĐenik prati redosljed nekog teksta (tok dešavanja), on prepoznaje glavne aktere i njihove radnje.	UĐenik oslobaĐa i restituiše rijeĐ po rijeĐ pojedinaĐne informacije iz nekog prostog slušanog dokumenta i to bez pomoĐi.	UĐenik precizno pronalazi detaljne informacije, ako može da se osloni na precizne indikacije.	UĐenik prepoznaje sa preciznošću više informacija u nekom slušanom tekstu.	UĐenik prepoznaje implicitne sadrĐaje (n.p.r namjeru i taĐku gledišta govornika) za vrijeme razgovora, ako ovaj govori o svakidašnjoj temi.	UĐenik prepoznaje i umije da izdvoji eksplicitne i implicitne informacije vezane za njegov doĐivljaj ili za njegovo znanje i predstavlja ih na strukturisan naĐin.	UĐenik prepoznaje najĐešĐe logiĐke veze, kao i, ako je to potrebno, promjenu vremena.	UĐenik prepoznaje i opisuje razliĐite uĐesnike u nekom slušanom dokumentu, interpretira njihova osjeĐanja, motive i sposoban je da ponovo ispriĐa tok dogaĐaja, mjesto, vrijeme, i vezu sa stvarnošću.
Analiza, uporeĐivanje i ocjenjivanje slušanog teksta	UĐenik formuliše neko prosto mišljenje o tekstu.	UĐenik umije da okarakteriše liĐnosti iz nekog slušanog teksta.	UĐenik razlikuje informativne tekstove od tekstova rasonode.	UĐenik razlikuje izmeĐu stvarnog i nestvarnog, i uporeĐuje razliĐite vrste slušanih tekstova (recitacije,intervjue, skeĐeve...).	UĐenik iskazuje svoje mišljenje na nijansiran naĐin prilagoĐen situaciji i izdvaja karakteristiĐne elemente razliĐitih vrsta slušanog teksta. (intervjua, recitacija, reklamnih spotova...)	UĐenik oslobaĐa implicitne sadrĐaje i daje svoj sud.	UĐenik prepoznaje mišljenja (za, protiv) izražena od strane njegovog sagovornika u nekoj raspravi o poznatoj temi.	UĐenik može da zakljuĐi mišljenja izražena od strane njegovih sagovornika i kritiĐki ocijeni ono što je Đuo.

Jezik, luksemburški jezik i buđenje jezika (Ciklus 1)

Luksemburški jezik (Ciklusi od 2 do 4)

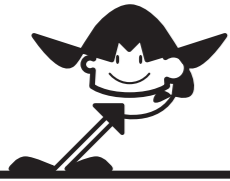
Čitanje

Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa						
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen					
Stvara i upotrebljava kodove pisanog jezika	Učenik prepoznaje stihove, inicijalne zvukove i rastavlja riječi na segmente. On prepoznaje i razlikuje različite grafičke simbole (slova, šifre).	Razvoj ovih sposobnosti koji je započet prvo na luksemburškom jeziku, je nastavljen u 2 ciklusu na njemačkom jeziku, koji je istovremeno jezik opismenjavanja u osnovnoj školi.									
Čitanje različitih tekstova	Učenik umije da koristi knjigu i otkriva upotrebu pisanja u različitim kontekstima (informacije, priče, i.t.d.).						Učenik lijepo čita i korektno izgovara proste tekstove : kratke priče, bajkice, dječje pjesme.	Učenik čita i razumije kratke tekstove, dobro strukturisane, pisane prostim jezikom sa riječima iz svakodnevnog upotrebe, iako mu za to treba više vremena.	Učenik čita i razumije tekstove od nekoliko paragrafa, odnosno proste tekstove iz literature kao n.p.r recitacije, priče i basne.	Učenik globalno razumije i čita tekstove od nekoliko stranica o poznatim temama, koje nisu obrađivane u nastavi.	Učenik čita sve vrste tekstova poznatih i nepoznatih od po nekoliko stranica, o temama koje poznaje, ali razumijevanje teksta čija tema nije poznata može da predstavlja problem.
Mobilisanje tehnike i strategije čitanja	Učenik prepoznaje svoje ime među drugim imenima ili riječima i prepoznaje i otkriva poruke ili poznate piktograme (brzo čitanje, globalno čitanje)						Učenik čita naslov, čuje početak teksta, pogleda crteže i pretpostavlja kakav je to tekst.	Učenik iz konteksta razjašnjava nerazumljene djelove teksta.	Učenik primjećuje važne djelove teksta.	Učenik usmeno rezumira različite paragrafe teksta.	Učenik upotrebljava na samostalan i raznolik način strategije čitanja u zavisnosti od vrste teksta.
Pronalaženje informacije u tekstu i njihova upotreba	Učenik prepoznaje glavne ličnosti i njihove radnje, i prati tok događaja u nekom prostom tekstu.						Učenik prepoznaje centralne poruke dijelova teksta i kaže ih usmeno u obliku naslova.	Učenik prepoznaje glavne događaje jedne kratke priče, njen razvoj i važne detalje.	Učenik pronalazi informacije eksplicitno formulisane u tekstu o konkretnoj ali nesvakidašnjoj temi.	Učenik prepoznaje logične i hronološke izgovore neophodne u jednoj recitaciji.	Učenik izdvaja kompleksne i apstraktne informacije, on ih interpretira i obrađuje.
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove							Učenik prepoznaje vrste tekstova kao n.p.r poeme ili priče.	Učenik prepoznaje kontekst, n.p.r. on određuje i opisuje mjesto gdje se vrši radnja i opisuje uloge.	Učenik interpretira izraze lica, namjere i osjećaje glavne uloge neke priče, opravdavajući njegovu tačku gledišta uz pomoć detaljnih primjera izvađenih iz teksta.	Učenik izražava lično mišljenje o ulogama, radnjama ili o temi teksta.	Učenik daje sud i provjerava ga uz pomoć teksta, on povezuje svoju tačku gledišta sa tačkama gledišta drugih.

Opismenjanje i njemački jezik Govor

	Osnova 2-og Ciklusa				Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen 4	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)	9-ti stepen	10-ti stepen (B1.1)
Razgovor	Ućenik umije da pozdravi nekog prostim rijećima i kaŹe « da », « ne », »izvini », « molim », »hvala ».	Ućenik pita nekog drugog dali moŹe da posudi n.p.r olovku, gumicu ili ili druge ĉesto upotrebljavane Źkolske stvari.	Ućenik odgovara prostim rijećenicama i prostim izrazima na pitanja u Źkolskom kontekstu.	Ućenik razmijenjuje informacije o doŹivljajima u odjeljenjskom kadru, poŹtjući dogovorena pravila.	Ućenik ućestvuje u kratkim i prostim razgovorima, pripremanim na nastavi, o stvarima iz svakodnevnog Źivota (ići u kupovinu, zakazati sastanak...)	Ućenik ućestvuje u razgovorima o temama koje ga interesuju ili koje su iz svakodnevnog Źivota.	Ućenik ućestvuje u nekom razgovoru o svakodnevnoj temi postavljajući pitanja i odgovarajući na pitanja, ako ti odgovori ne iziskuju duŹe intervencije ili zauzimanje stava.	Ućenik komunicira sa lakoćom u nekoj obićnoj situaciji pripremljenoj za vrijeme nastave i koja sadŹi samo razmjenu prostih i direktnih informacija.	U poznatim situacijama, ućenik ućestvuje aktivno u razgovoru, brani i opravdava svoja miŹljenja.	Ućenik reaguje sa argumentima na rijeći njegovih sagovornika, upotrebljava verbalne strategije, n.p.r. umije da formuliŹe neki poćetak, daje primjere, upoređuje.
Govoriti pred drugima	Ućenik kaŹe kako je, i daje proste informacije o sebi uz pomoć prostih rijeći, iako mora pri tome da se posluŹi gestovima ili rijećima iz svog maternjeg jezika.	Ućenik se predstavlja veoma kratko (kaŹe n.p.r kako se zove, odakle dolazi u koju Źkolu ide) iako mu je potrebna pomoć od strane svog sagovornika.	Ućenik pruŹa proste informacije o sebi i o svom okruŹenju, ako mu njegov sagovornik pruŹi odgovarajuću pomoć.	Ućenik pruŹa na razumljiv naćin, informacije o temi koje ga interesuju, on izraŹava lićne ideje i osjećaje.	Ućenik prića prostim rijećenicama ono Źto je vidio, ĉuo ili proćitao u domenima kao Źkola, priroda, muzka i sport, on predstavlja neŹto Źto dobro poznaje kroz mali ekspozee koji je unaprijed pripremljen ali ne ĉitajući ga.	Ućenik predstavlja na ekspozeu, neku temu koja ga interesuje po nekom nametnutom modelu, iako je razvoj događaja ostaje prost.	Ućenik kratko ali strukturisano i lako opisuje događaj iz svoje svakodnevnice.	Ućenik opisuje neko skoraŹnje iskustvo spontano u nekoliko rijećnica i sa prostim sredstvima, (u kući, u Źkoli...)	Ućenik predstavlja neku novu temu (koristeći ako mu je to potrebno sredstva sa podsjećivanjem) na razumljiv naćin za sluŹaoca.	Ućenik izraŹava svoje miŹljenje o temama koje su u vezi sa njegovim svakodnevnom Źivotom (Źkola, njegovo okruŹenje, muzika...) dajući i određene detalje, ĉak i u situacijama gdje se zahtjeva visoki nivo.
PoŹtovanje forme uz upotrebu svog leksićkog, gramatićkog i fonoloćkog znanja	Ućenik upotrebljava dosta pravilno rijećnik izraza i formulacija koje zna napamet.	Ućenik upotrebljava da bi se slobodno izraŹavao sintaksne strukture i proste gramatićke oblike koje pripadaju osnovnom rijećniku, kojeg ućenik zna napamet, ali joŹ uvijek pravi razne vrste greŹaka.	Ućenik upotrebljava rijećnik zapamćenih osnovnih rijeći, izraza i formulacija, praveći joŹ uvijek dosta osnovnih greŹaka Źto se tiće sintakse i morfologije.	Ućenik se izaŹava na razumljiv naćin u Źkolskom i odjeljenjskom kadru, i upotrebljava osnovne naućene rijeći, praveći joŹ uvijek greŹke u sintaksi i morfologiji.	Ućenik umije da se izrazi i upotrebljava slobodno se izraŹavajući, osnovne rijeći (ĉesto upotrebljavane rijeći) i elementarne sintaksne strukture koje su bile obrađivane na nastavi, praveći joŹ uvijek greŹke Źto se tiće sintakse i morfologije.	Ućenik upotrebljava, slobodno se izraŹavajući, proŹireni rijećnik i proste strukture, iako joŹ uvijek ima osnovnih greŹaka koje ne smetaju razumijevanju.	Ućenik se slobodno izraŹava ispravno upotrebljavajući poznate gramatićke strukture (n.p.r znakove za vrijeme, pravilne rijećenice i pravilan redoslijed rijećenica).	Ućenik se slobodno izraŹava i pravilno upotrebljava jezićka sredstva naućena na nastavi, i rijetko pravi elementarne jezićke greŹke koje bi oteŹale razumijevanje.	Ućenik umije da se izraŹava u Źirokom smislu te rijeći kada se radi o njemu poznatim situacijama i o poznatim temama, pravilno upotrebljavajući veliki broj struktura i oblika svakodnevno upotrebljivanih rijećenica.	Ućenik upotrebljava veliki broj osnovnih rijeći i opŹtih izraza mijenjajući sintaksne strukture. Gramatićke greŹke su joŹ uvijek primjetljive. Razumijevanje je osigurano. Upotreba idomatićkih izraza joŹ uvijek predstavlja problem.
ReŹiŹiranje teksta	Ućenik ućestvuje u malim dijalozima (predstavi se, pozdravi se, reći dovidenja...)	Ućenik ućestvuje na kreativan naćin na interakcionim ulogama (kao telefoniranje ili scene u prodavnicima...).	Ućenik recituje kratke proste rijećenice, ućene u igri sa ulogama.	Ućenik prihvata u odjeljenju ulogu u nekoj prostoj glumi i spontano pretvara doŹivljeno u izraŹeno rijećima.	Ućenik glasno ponavlja ili glumi neku kratku priću na kojoj se radilo u odjeljenju, iako ponekad zaboravlja neke elemente.	Ućenik umije da izmiŹlja i da prića priće iz dobijenih instrukcija (n.p.r serija od nekoliko crteŹa) i umije da ih upotrijebi u glumi.	Ućenik koristi narativne modele i poznate igre ili igre na kojima se radilo. On dobro umije da isprića ili odglumi neku priću.	Ućenik prića i slobodno glumi male skećeve i pokazuje prve znake lićne kreativnosti.	Ućenik sam i na kreativan naćin izmiŹlja priće, on opisuje i razvija kroz naraciju neku lićnu avanturu i glumi uloge iz neke priće.	Ućenik interpretira lićnosti pred odraslom publikom u kratkom pozoriŹnom komadu na samostalan i kreativan naćin i sa osjećajem.

Opismenjavanje i njemački jezik

Razumijevanje

	Osnova 2-og Ciklusa				Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen 4	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)	9-ti stepen	10-ti stepen (B1.1)
Razumjeti svog sagovornika	Ućenik razumije proste i kratke zadatke i naredbe u odjeljenju, ako se pri tome koriste crteži i gestovi da bi se objasnilo šta da se radi.	Ućenik razumije kratke i proste poruke u vezi svoje lićnosti, života u odjeljenju... sve izraženo u poznatom kontekstu.	Ućenik razumije kratke razgovore o temama koje dobro poznaje pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Ućenik aktivno učestvuje u nekom kratkom razgovoru između više sagovornika, o temi koja je bila pripremljena za vrijeme nastave.	Ućenik razumije osnove jednog razgovora kada se radi o nekoj situaciji koja bila obrađivana za vrijeme nastave ili proste poruke, izražene svakodnevnim jezikom.	Ućenik razumije temu razgovora o raznim temama razgovora i umije da ih prati u dužem vremenskom periodu.	Ućenik učestvuje lićno na razgovorima sa više učesnika o temama koje su bile prerdmet nastave.	Ućenik aktivno učestvuje na razgovorima o nekoj aktuелnoj temi u kojoj učestvuje više sagovornika, pritom razumijevajući njihove namjere.	Ućenik prati tok nekog razgovora, razumije i upoređuje određene pomenute ideje, ostajući pažljiv za vrijeme cijelog razgovora.	Ućenik prati tok nekog razgovora, razumije ili upoređuje različite učesnike, shvatajući taćno njihovu poziciju koja se oslanja na kompleksnu argumentaciju.
Razumijevanje slušanog teksta	Ućenik razumije rijeći, imena i brojeve koje već poznaje u slušanim i prostim tekstovima nastave, ako su oni izgovarani polako i razgovijetno.	Ućenik razumije proste rijeći i veoma kratke rećenice u vezi porodice, škole i svoje lićnosti pod uslovom da se govori polako i razgovijetno.	Ućenik globalno razumije predmet ili smisao nekog teksta, kad se radi o temama pripremljenim za vrijeme nastave (priće, kratke recitacije).	Ućenik globalno razumije, redosljed događaja i predmete nekog kratkog slušanog teksta kada se radi o temama koje su pripremljene za vrijeme nastave.	Ućenik prati kratke i proste referate, koji su dobro strukturisani i ilustrovani crtežima, o temama koje su dio programa, ali mora se govoriti polako i razgovijetno.	Ućenik sluša proste i kratke tekstove razlićitih vrsta, objektivne ili iz literature, pod uslovom da su jasno izgovoreni i da je kontekst pojašnjen prije slušanja.	Ućenik razumije temu i glavne informacije kratkih video scena, ako se govori polako i pod uslovom da tema nije nepoznata.	Ućenik razumije ono osnovno iz brojnih radio ili tv emisija o temama koje ga interesuju.	Ućenik precizno shvata informacije i asimilira kompleksne podatke.	Ućenik prepoznaje i upoređuje različite vrste slušanog štiva (intervju, prića, reklamni spot...)
Mobilisati strategije i tehnike slušanja	Ućenik pokazuje da nerazumije.	Ućenik upotrebljava nejezićka sredstva koja su mu na raspolaganju (gestove, mimiku, crteže...)	Ućenik interpretira sporednu buku, ilustracije, da bi odredio temu o kojoj govori slušani teks. (n.p.r. neka prića).	Ućenik aktivira svoje pređašnje znanje (n.p.r. izraze naućene u odjeljenju) i upotrebljava ih da bi shvatio kontekst slušanog teksta.	Ućenik vodi računa o intonaciji, ritmu, glasnosti, akcentu i neverbalnom jeziku da bi stvorio smisao na samostalan naćin.	Ućenik pojašnjava znaćenja uz pomoć konteksta, u nekom prostom i kratkom slušanom tekstu.	Ućenik upotrebljava kompleksne strategije razumijevanja (upotreba konteksta, interpretacija naćina govora i intonacije...) i on ih prilagođava razlićitim vrstama slušanog teksta.	Ućenik skreće svoju pažnju na osnovne elemente, i postavlja precizna pitanja.	Ućenik jasno strukturise ono što se ćulo, i on ostaje pažljiv i za vrijeme dugih razgovora.	Ućenik upotrebljava strategije slušanja na raznovrstan i prilagođen naćin, u zavisnosti od situacije i vrste teksta.
Pronaći informacije nekog slušanog teksta i upotrijebiti ih.	Ućenik razumije proste informacije u vezi nekog predmeta (velićina, boja, pripadnost, gdje se nalazi)	Ućenik prepoznaje mjesto, jednu ili drugu lićnost nekog slušanog teksta, ako on mođe da se osloni na precizne indikacije i na ponovno slušanje, ako se radi o temi obrađivanoj za vrijeme nastave.	Ućenik pronalazi i restituira rijeć po rijeć pojedinaćne informacije nekog prostog slušanog dokumenta, bez pomoći.	Ućenik precizno pronalazi detaljne informacije, ako mođe da se osloni na precizne indikacije i jedno ponovno slušanje.	Ućenik prepoznaje razlićite učesnike u nekom slušanom dokumentu i umije da rekonstruiše tok događaja.	Ućenik prepoznaje sa preciznoću više informacija izraćenim u nekom slušanom dokumentu.	Ućenik prepoznaje implicitne sadržaje (n.p.r. namjeru i taćku gledišta govornika) za vrijeme razgovora, ako se radi o nećemu svakidašnjem.	Ućenik vadi, prepoznaje i strukturise više eksplicitnih i implicitnih informacija vezanih sa njegovim doživljajem ili sa njegovim znanjem.	Ućenik prepoznaje najpoznatije logićne veze, kao i, ako je to potrebno, promjenu vremena.	Ućenik prepoznaje i opisuje razlićite učesnike u nekom slušanom dokumentu, objašnjava njihova osjećanja i motive akcije, on restituira hronologiju događaja, mjesto i vrijeme, vezu sa stvarnoću.
Analiza, upoređivanje i ocijenjivanje slušanog teksta	iako se pri tom redovno koriste ponavljanja, slike, gestovi ili ćak prevodi.	Ućenik restituira tok događanja nekog teksta uz pomoć tri ćetiri crteža.	Ućenik formuliše kroz jednu ili dvije rijećenice neko svoje lićno viđenje.	Ućenik umije da okarakterise lićnosti nekog slušanog teksta.	Ućenik pravi razliku između informativnih i zabavnih tekstova.	Ućenik pravi razliku između stvarnosti i nestvarnosti, i on upoređuje razlićite vrste slušanog teksta (recitacije, intervjui, skećeve...).	Ućenik daje svoje mišljenje na nijansirani i situaciji prilagođen naćin. On prepoznaje karakteristićne elemente razlićitih vrsta slušanog teksta (intervjue, recitacije...).	Ućenik prepoznaje implicitne sadržaje i daje svoj sud o njima.	Ućenik na kritićki naćin dovodi u pitanje osnovne informacije, iako su one izražene na implicitni naćin.	Ućenik oslobađa, opisuje i opravdava mišljenje autora, oslanjajući se na određene dijelove teksta.

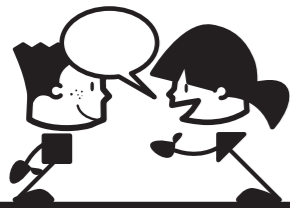
Opismenjavanje i njemački jezik

Pismeno izražavanje

			Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	I-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen 4	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)	9-ti stepen	10-ti stepen (B1.1)
Konstruisati i upotrebljavati tehnike pisanja i instrumente pismene komunikacije	Ućenik upotrebljava najvaŹnije odnose slovo-glas, i piše vodeći računa o glasu.	Ućenik razdvaja i sastavlja rijeći u slova ili grupu slova.	Ućenik umije da napiše najćešće upotrebljavana velika i mala štampana slova.	Ućenik pravilno upotrebljava grafizme sastavljene od više slova (n.p.r. ch, sch, chs, nk, ng...).						
Sastaviti razne vrste teksta	Ućenik pravilno piše nekoliko najviše upotrebljivanih rijeći, n.p.r. da imenuje osobe, životinje ili predmete koje su na ilustracijama ili šemama.	Ućenik slobodno piše rijeći i nekoliko prostih rijećenica iz ućenog i zapamćenog rijećnika, iako još uvijek pravi puno grešaka.	Ućenik piše proste poruke (razglednice, lićne podatke...) na ćitak naćin i bez prekida.	Ućenik prepisuje bez greške i prekida kratke proste tekstove ćija leksika je bila predmet nastave u odjeljenju. On sastavlja male avanture ili priće povezujući ih sa ilustracijama uz pomoć ilustracija, i uz dodatnu pomoć.	Ućenik izmišlja i sastavlja po seriji crteŹa male proste priće o poznatim temama. On zabiljeŹava lićna iskustva u okviru nekog poznatog konteksta ili obraćivanog za vrijeme nastave.	Ućenik se izraŹava o osobama i stvarima iz svakodnevnog Źivota (škola, porodica, slobodno vrijeme...) upotrebljavajući proste izraze i rijećenice. Tema je obraćena na zadovoljavajući naćin, ali bez posebnog i dodatnog produbljanja.	Ućenik opisuje na samostalan naćin i sa preciznošću predmete (n.p.r. neko biciklo), aktuelne ili prošle dogaćaje, mjesta koje dobro poznaje naravno uz pomoć kratkih i prostih rijećenica.	Ućenik opisuje neko aktuelno ili prošlo lićno iskustvo upotrebljavajući osnovne narativne oblike i sastavlja kratke poruke kao odgovore na pitanja, i kratke biografije o osobama.	Ućenik piše na razumljiv naćin, odnoseći se na stvarne i nestvarne teme, integrišući pritom lićne ideje i razmišljanja i praveći nekoliko detaljnijih opisa.	Ućenik sastavlja dobro strukturisane i koherentne tekstove (ćlanke za školske novine, analiza neke knjige koja je ćitana za vrijeme nastave...) adaptirajući razlićite taćke gledišta, zavisno od vrste teksta.
Mobilisati tehnike i strategije pisanja (redakcije)	Ućenik razlikuje izmeću rijeći « slovo », « rijeć » i « rijećenica ».	Ućenik strukturise seriju rijećenica na prosti naćin (stavlja prostor izmeću rijeći, taćku na kraj).	Ućenik pronalazi i popravlja neke greške koje smetaju razumijevanju ćitajući svoj tekst.	Ućenik vrši provjeru provjeravajući (znakove naglašavanje, pravopis).	Ućenik upotrebljava proste strategije planiranja (n.p.r. sastaviti ideje o jednoj temi) i on obraćuje svoj tekst uz pomoć lista za popravku ili elektronske asistencije.	Ućenik na samostalan naćin i taćno piše (što se tiće pravopisa) rijeći i izraze naućene u odjeljenju, upotrebljavajući pritom adekvatna sredstva (kao monojezićki rijećnik ...).	Ućenik optimalno koncipira svoj tekst što se tiće sadrŹaja i jezika (preciznost opisa, sastavljanje na privlaćan naćin...).	Ućenik upotrebljava strategije redakcije na precizan i odgovarajući naćin u odnosu na odrećeni zadatak (n.p.r. upotrijebljava modele, traŹi izraze u rijećniku...).	Ućenik planira, sastavlja i provjerava tekstove prateći, s tim u vezi, instrukcije.	Ućenik planira, sastavlja i kontrolise tekstove na samostalan naćin.
Poštovati formu mobilisujuci svoja leksićka, gramatićka i fonološka znanja.	Ućenik upotrebljava jednu ili drugu strategiju pravopisa (n.p.r. produŹavanje rijeći za mnoŹinu : dijete-djeca)	Ućenik piše imenice i poćetke rijećenica velikim slovom, on strukturise rijeći i razmišlja o njihovoj strukturi, ponekad i još uvijek upotrebljavajući i pogrešnu strategiju.	Ućenik upotrebljava ogranićen rijećnik koji sadrŹi samo najćešće upotrebljavane rijeći pri nastavi. On se izraŹava taćno kroz proste rijećenice, ali pravi puno grešaka pri slobodnom pisanju, naprimjer zbog upotrebe rijeći ili izraza koje nisu ućene iako se cjelina uvijek razumije.	Ućenik upotrebljava elementarnu gramatićku i leksićku strukturu (n.p.r. pozitivne i negativne potvrđne rijećenice, upitne rijećenice), sistematske greške gramatike (prilog za mjesto, deklinacija) i pravopis su dozvoljeni pri slobodnom pisanju.	Ućenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima elementarnu leksiku povezanu sa svakodnevnom konkretnom upotrebom i elementarne gramatićke strukture (prosta vremena, pravilno kordinesane rijećenice povezane najpoznatijim veznicima), ali pravi još uvijek elementarne sistematske greške (promjenu glagola, deklinacija, sintakse) – glavni smisao ipak ostaje jasan.	Ućenik pravilno upotrebljava proste najćešće upotrebljavane veznike i elementarne gramatićke strukture, iako još uvijek pravi grešaka pri upotrebi struktura i oblika koje manje poznaje. Još uvijek ima potrebu da proćita nekoliko puta svoj tekst da bi popravio greške koje smetaju razumijevanju.	Ućenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima dovoljno dobar rijećnik rijeći da bi opisao svakodnevne situacije o poznatim temama. On upotrebljava osnovne gramatićke strukture, iako ponekad pravi velike greške (prilozi za mjesto, sintaksa) i pogrešne izraze.	Ućenik se pravilno izraŹava mijenjajući konstrukciju rijećenice kao i red rijeći upotrebljavajući veznike (n.p.r. rijeći : „und (i), ``aber`` (ali), ``wenn`` (ako), ``weil`` (zato što)...) još uvijek ima morfoloških, sintakasnih i pravopisnih grešaka, ali ćitanje tog teksta i njegovo razumijevanje je uvijek moguće.	Ućenik dosta dobro upotrebljava osnovni rijećnik i elementarne morfološke i sintaksne strukture neophodne za sastavljanje tekstova odnoseći se na poznate kontekste, iako s vremenom na vrijeme pravi greške, i upotreba objašnjavajućih rijećenica biva neophodna.	Ućenik se pravilno izraŹava mijenjajući naućene strukture u zavisnosti od cilja poruke i vrste teksta, a da još uvijek ne vlada jezićkim nijansama, praveći veoma rijetko greške sto se tiće morfologije, sintakse i pravopisa.

	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa				
Sposobnosti	1-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen 4	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)	9-ti stepen	10-ti stepen (B1.1)
Stvara i upotrebljava kodove pisanog jezika	Ućenik asocira najvaŹnije glasove sa njima odgovarajućim slovima.	Ućenik pravi fonološku vezu, to znaći. On ćita isto tako nepoznate rijeći.	Ućenik prepoznaje sva slova abecede.	Ućenik ćita sve grafeme i razlikuje izmeću suglasnika i samoglasnika.						
Ćitati razne tekstove	Ućenik ćita i razumije kratke i proste dijelove teksta, ali mu je teŹko da ćita nepoznate rijeći ili izraze.	Ućenik razumije sadržaj relativno prostog i kratkog teksta (4-5 rijećenica), pozebno kad ima i ilustracija koje pomaŹu pri razumievanju.	Ućenik ćita glasno i razumije veoma kratke poruke poznatoga sadržaja o temama iz svakodnevnog Źivota.	Ućenik lijepo ćita i korektno izgovara proste tekstove : proste priće, recepte, tekstove na korici ili postavci, razglednice, upustva za rad.	Ućenik ćita i razumije kratke tekstove, dobro strukturisane, pisane prostim jezikom sa rijećima iz svakodnevnog upotrebe, iako mu za to treba više vremena.	Ućenik ćita i razumije od nekoliko paragrafa, n.p.r korisne tekstove kao definicije iz rijećnika, oglasi i komentari, ili prosti literarni tekstovi kao Źto su to priće, bajke i basne.	Ućenik ćita i razumije kompleksnije tekstove na jezćkom, tematićkom i strukturnom planu, o temama iz svakodnevnog Źivota (informativne broŹure, Źurnali...) i moŹe da zamisli izgled razlićnih lićnosti iz priće.	Ućenik globalno razumije i ćita tekstove od nekoliko stranica o poznatim temama, koje nisu obraćivane u nastavi, upotrebljavajući odgovarajuća sredstva ćitanja.	Ućenik ćita i razumije bez potrebe za dodatnim objaŹnjavanjem, ono Źto je vaŹno iz teksta koji sadŹi više stranica, a o temama koje ga interesuju, detalji i ideomatićki izrazi su joŹ uvijek nejasni.	Ućenik ćita sve vrste tekstova poznatih i nepoznatih od po nekoliko stranica, o temama koje poznaje, ali razumievanje teksta ćija tema nije poznata moŹe da prestavlja problem.
Mobilisati tehnike i strategije ćitanja	Ućenik ćita proste rijeći rastavljajući ih i sastavljajući ih.	Ućenik mobilie svoja ranije stećena znanja o temama ućenim za vrijeme nastave, a o kojoj govori tekst.	Ućenik ćita naslov, ćuje poćetak teksta, pogleda crteŹe i predpostavlja kakav je to tekst	Ućenik vraća u red paragrafe iz jednog kratkog i prostog teksta.	Ućenik pronalazi odrećene informacije koje mu trebaju konsultirajući liste ili rijećnik.	Ućenik razjaŹnjava dijelove teksta koje nije razumio zahvaljujući kontekstu.	Ućenik primiećuje vaŹne djelove teksta, i zabiljeŹava ključne rijeći.	Ućenik prelazi ponovno i na brzinu neki tekst, samo da bi restituisao centralnu poruku teksta.	Ućenik rezumira razlićne paragrafe teksta.	Ućenik upotrebljava na samostalan i raznolik naćin strategije ćitanja u zavisnosti od vrste teksta.
Pronaći informacije u tekstu i upotrijebiti ih	Ućenik pronalazi vaŹne rijeći u nekoj rijećenici ili u nekom veoma kratkom tekstu, kao odgovor na vrlo prosta pitanja.	Ućenik pronalazi i upotrebljava, u prostim kontekstima, vaŹne informacije, koje su eksplicitno navedene u tekstu.	Ućenik prepoznaje i odlućuje o tome koje su to glavne informacije, ono o ćemu se govori u tekstu (n.p.r. odlućuje koje su to glavne uloge).	Ućenik prepoznaje centralne poruke dijelova teksta i iskaŹe ih u obliku naslova.	Ućenik prepoznaje, ako je za to bio pripreman, glavne dogaćaje jedne kratke priće, njen razvoj i vaŹne detalje.	Ućenik prepoznaje na samostalan naćin glavni smisao teksta koji je blizak sa njegovom svakodnevnicom, opŹti podatci (autor, mjesto, vrijeme, lićnosti, raspored teksta) kao i informacije eksplicitno	Ućenik pronalazi informacije eksplicitno formulisane u tekstu o konkrećnoj ali nesvakidaŹnoj temi.	Ućenik prepoznaje vaŹne detalje, koji nisu jednostavni da se pronaću u tekstu.	Ućenik prepoznaje logiće i hronoloŹke izgovore neophodne u jednoj recitaciji.	Ućenik izdvaja kompleksne i apstraktne informacije, on ih interpretira i obraćuje.
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	Ućenik ponovo sastavlja proste i kratke rijećenice uz pomoć slićica sa rijećima.	Ućenik asocira dijelove teksta sa slikama.	Ućenik izvlaći proste zaključke na osnovu vaŹnih informacija teksta ili ilustracija s tim u vezi.	Ućenik prepoznaje vrste tekstova kao n.p.r poeme ili priće.	Ućenik pronalazi kontekst, n.p.r on precizira i opisuje mjesto gdje se odigrava radnja, i umije da okarakterie lićnosti.	Ućenik prepoznaje taćke neslaganja ili motive lićnosti i opisuje ih.	Ućenik interpretira izraze lica, namjere i osjećaje glavne uloge neke priće, opravdavajući njegovu taćku glediŹta uz pomoć detaljnih primjera izvaćenih iz teksta.	Ućenik izraŹava lićno miŹljenje o ulogama, radnjama ili o temi teksta.	Ućenik daje sud i provjerava ga uz pomoć teksta, on povezuje svoju taćku glediŹta sa taćkama glediŹta drugih.	Ućenik prihvata taćke glediŹta razlićne od njegovih (promjenu taćke glediŹta) i razumije razloge neslaganja.

	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)
Razgovor	Ućenik umije da pozdravi nekog prostim rijećima i kaŹe « da », « ne », »izvini », « molim », »hvala ».	Ućenik umije da postavi prosta pitanja da bi nešto dobio (n.p.r : daj mi pero).	Ućenik odgovara prostim rijećenicama i prostim izrazima na pitanja u školskom kontekstu ili u vezi tema na kojima se radilo pri nastavi.	Ućenik razmijenjuje informacije o doŹivljajima u odjeljenjskom kadru, poŹtujuići dogovorena pravila.	Ućenik ućestvuje u kratkim i prostim razgovorima, pripremanim na nastavi, o stvarima iz svakodnevnog Źivota (ići u kupovinu, zakazati sastanak...).	Ućenik traŹi informacije, odgovara na pitanja i daje informacije na kratak i jednostavan naćin, ponekad i joŹ uvijek uz pomoć kljućnih rijeći ili serije rijećenica, u odnosu na poznate teme upotrebljavajuići najćeŹeće rutinske izraze.	Ućenik traŹi informacije, odgovara na pitanja i daje informacije i izraŹava miŹljenje u razlićitim situacijama, ako se one odnose na temu programa.	Ućenik komunicira u nekoj obićnoj situaciji pripremljenoj za vrijeme nastave i koja sadŹi samo razmjenu prostih i direktnih informacija o poznatim aktivnostima ili temama.
Govoriti pred drugima	Ućenik kaŹe kako je, i daje proste informacije o sebi uz pomoć prostih rijeći, iako mora pri tome da se posluŹi gestovima ili rijećima iz svog maternjeg jezika.	Ućenik se predstavlja veoma kratko (kaŹe n.p.r kako se zove, odakle dolazi u koju Źkolu ide) iako mu je potrebna pomoć od strane svog sagovornika.	Ućenik pruŹa proste informacije o sebi i o svom okruŹenju, ako mu njegov sagovornik pruŹi odgovarajuiću pomoć.	Ućenik pruŹa na razumljiv naćin, informacije o temi koje ga interesuju, on izraŹava lićne ideje i osjećaje.	Ućenik prića prostim rijećenicama ono Źto je vidio, ćuo ili proćitao u domenima koji ga interesuju.	Ućenik predstavlja nešto Źto dobro poznaje u kratkom ekspozeu unaprijed pripremljenom, ali bez ćitanja.	Ućenik kratko ali strukturisano i lako opisuje događaj iz svoje svakodnevnice.	Ućenik opisuje u nekoliko rijećenica i sa razvijenim jezićkim sredstvima neko skoraŹnje iskustvo (kući, u Źkol...).
PoŹtovanje forme upotrebljavajuići svoje leksićko, gramatićko i fonoloŹko znanje	Ućenik upotrebljava dosta pravilno rijećnik izraza i formulacija koje zna napamet, u situacijama slobodnog izraŹavanja (rad u odjeljenju).	Ućenik upotrebljava da bi se slobodno izraŹavao sintaksne strukture i proste gramatićke oblike koje pripadaju osnovnom rijećniku, kojeg ućenik zna napamet, ali joŹ uvijek pravi razne vrste greŹaka.	Ućenik upotrebljava da bi se slobodno izraŹavao, rijećnik zapamćenih osnovnih rijeći, izraza i fomulacija, praveći joŹ uvijek dosta osnovnih greŹaka Źto se tiće sintakse i morfologije.	Ućenik se izaŹava na razumljiv naćin u školskom i odjeljenjskom kadru, i upotrebljava osnovne naućene rijeći, praveći joŹ uvijek greŹke u sintaksi i morfologiji.	Ućenik umije da se izrazi i upotrebljava slobodno se izraŹavajući, osnovnu leksiku i elementarne sintaksne strukture koje su bile obrađivane na nastavi, praveći joŹ uvijek greŹke Źto se tiće sintakse i morfologije.	Ućenik upotrebljava osnovni rijećnik i jednostavne strukture, koje mu omogućavaju da se slobodno izraŹava o temama bliskim svakodnevnici, iako joŹ uvijek ima nekoliko elementarnih greŹaka koje ne smetaju razumijevanju.	Ućenik se pravilno izraŹava pri slobodnom govoru i o razlićitim temama upotrebljavajuići osnovni rijećnik i poznate gramatićke strukture (n.p.r ritmićke znakove, rijećenice koordinisane i pravilno poredane), iako rijetkih elementarnih greŹaka Źto se tiće morfologije, (promjena glagola n.p.r) joŹ uvijek ima.	Ućenik pravilno upotrebljava jezićka sredstva naućena za vrijeme nastave u situacijama slobodnog govora i pravi malo elementarnih graŹaka koje oteŹavaju razumijevanje.
ReŹiŹiranje teksta	Ućenik ućestvuje u malim dijalozima (predstavi se, pozdravi se, reći doviđenja...).	Ućenik ućestvuje na kreativan naćin na interakcionim ulogama (kao telefoniranje ili scene u prodavnici...).	Ućenik recituje kratke proste rijećenice, ućene u igri sa ulogama.	Ućenik prihvata u odjeljenju ulogu u nekoj prostoj glumi i spontano pretvara doŹivljeno u izraŹeno rijećima.	Ućenik glasno ponavlja ili glumi neku kratku priću na kojoj se radilo u odjeljenju, iako ponekad zaboravlja neke elemente.	Ućenik umije da izmiŹlja i da prića priće iz dobijenih instrukcija (n.p.r serija od nekoliko crteŹa) i umije da ih upotrijebi u glumi.	Ućenik koristi narativne modele i poznate igre ili igre na kojima se radilo. On dobro umije da isprića ili odglumi neku priću.	Ućenik prića i slobodno glumi male skećeve i pokazuje prve znake lićne kreativnosti.

Francuski jezik Razumijevanje

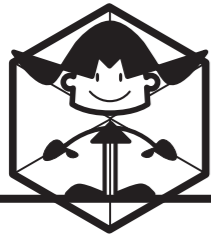
	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)
Razumjeti svog sagovornika	Ućenik razumije proste i kratke zadatke i naredbe u odjeljenju, ako se pri tome koriste crteži i gestovi da bi se objasnilo šta da se radi.	Ućenik razumije kratke razgovore o temama koje dobro poznaje, pod uslovom da se polako i razgovjetno govori i da se upotrebljava prosti naćina govora.	Ućenik razumije proste poruke u vezi svoje lićnosti, života u odjeljenju (n.p.r. naredbe...) formulisane u nekom kontekstu pripremanom za vrijeme nastave.	Ućenik razumije osnovne nekog dijaloga, kada se radi o prostim porukama, pravilno izgovaranim u svakodnevnom govoru, iako je još uvijek potrebno da mu se neke rijećenice reformulišu ili neke informacije ponove.	Ućenik prati neki razgovor izmeću viće sagovornika o temi koja ga interesuje.	Ućenik razumije temu nekog razgovora o poznatoj temi, i temi koja ga interesuje. On tu temu mođe da prati i u dućem vremenskom periodu, ako razgovor nije brz, i ako se govori jasno izgovaranim jezikom.	Ućenik ućestvuje lićno na razgovorima sa viće ućesnika o temama koje su bile prerdmet nastave.	Ućenik aktivno ućestvuje na razgovorima o neknoj aktuелnoj temi u kojoj ućestvuje viće sagovornika, pritom razumijevajući njihove namjere.
Razumijevanje slušanog teksta	Ućenik razumije rijeći, imena i brojeve koje već poznaje u slućanim i prostim tekstovima nastave, ako su oni izgovarani polako i razgovjetno.	Ućenik razumije proste rijeći i kratke rijećenice u nekom kontekstu spremanom za vrijeme nastave, pod uslovom da se govori polako i razgovjetno.	Ućenik globalno razumije predmet ili smisao nekog teksta, kad se radi o temama pripremljenim za vrijeme nastave (priće, kratke recitacije) i koje su ilustrovane ilustracijama.	Ućenik globalno razumije, za poznate teme, akciju ili predmet nekog prostog i kratkog slušanog teksta.	Ućenik prati kratke i proste referate, koji su dobro strukturisani, ali treba da se polako i razgovjetno govori.	Ućenik sluća proste i kratke tekstove razlićitih vrsta, objektivne ili iz literature, pod uslovom da su jasno izgovoreni i da je kontekst pojaćnjen prije slućanja.	Ućenik razumije glavne informacije kratkih video snimaka (n.p.r. vremenske prognoze, reklamnih spotova, najave nekog filma, vijesti / informacije za mlade...) pod uslovom da se govori polako i da tema razgovora nije nepoznata.	Ućenik razumije ono osnovno iz brojnih radio ili tv emisija o temama koje ga interesuju.
Mobilisati strategije i tehnike slućanja	Ućenik pokazuje da nerazumije.	Ućenik upotrebljava proste strategije bazirane ekskluzivno na nejećiķka sredstva koja su mu na raspolaganju.	Ućenik interpretira sporednu buku, ilustracije, da bi odredio temu o kojoj govori slućani teks.(n.p.r. neka prića).	Ućenik aktivira svoje predaćnje znanje (n.p.r. izraze naućene u odjeljenju) i upotrebljava ih, da bi opisao kontekst u kojem se nalazi slućani tekst.	Ućenik vodi raćuna o intonaciji, ritmu, glasnosti, akcentu i neverbalnom jeziku da bi stvorio smisao.	Ućenik pojaćnjava znaćenja uz pomoć konteksta, u nekom prostom i kratkom slućanom tekstu.	Ućenik skreće svoju paćnju na osnovne elemente, i postavlja precizna pitanja.	Ućenik upotrebljava kompleksne strategije razumijevanja (upotreba konteksta, prepoznavanje logićkih veza, interpretacija jaćine naglaćavanja...) i on ih prilagoćava razlićitim vrstama slušanog teksta.
Pronaći informacije nekog slušanog teksta i upotrijebiti ih	Ućenik razumije proste informacije u vezi nekog predmeta (velićina, boja, pripadnost, gdje se nalazi)	Ućenik prepoznaje mjesto, jednu ili drugu lićnost nekog slušanog teksta, ako on mođe da se osloni na precizne indikacije i na ponovno slućanje, ako se radi o temi obraćivanoj za vrijeme nastave.	Ućenik pronalazi i restituira rijeć po rijeć pojedinaćne informacije nekog prostog slušanog dokumenta.	Ućenik prepoznaje razlićite ućesnike u nekom slućanom tekstu i on rekonstruiće tok dogaćaja ako mođe da se osloni na precizne upute i na ponovno slućanje teksta.	Ućenik izdvaja detaljne informacije, formulisane na eksplićitan i precizan naćin.	Ućenik prepoznaje sa preciznoću viće informacija izraćenim u nekom slućanom dokumentu.	Ućenik prepoznaje implicitne sadržaje (n.p.r. namjeru i taćku gledišta govornika) ako slućani tekst obraćuje neku poznatu temu.	Ućenik vadi, prepoznaje i strukturiiće viće eksplićitnih i implicitnih informacija vezanih sa njegovim doživljajem ili sa njegovim znanjem.
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	iako se pri tom redovno koriste redovna ponavljanja, slike, gestovi ili čak prevodi.	Ućenik restituira tok dogaćaja nekog teksta uz pomoć tri ćetiri crteža.	Ućenik izdvaja neko svoje pojednostavljeno lićno mićljenje.	Ućenik umije da okarakteriiće lićnosti nekog slušanog teksta.	Ućenik pravi razliku izmeću informativnih i zabavnih tekstova	Ućenik pravi razliku izmeću stvarnosti i nestvarnosti, i on uporećuje razlićite vrste slušanog teksta (recitacije, intervjui, skećeve...).	Ućenik oslobaća karakteristićne elemente razlićitih vrsta slušanog teksta (intervjui, priće, reklamni spotovi...).	Ućenik prepoznaje implicitne sadržaje i daje svoj sud o njima.

Sposobnosti	1-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	Osnova 3-ćeg Ciklusa 3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen	5-ti stepen (A2.1)	Osnova 4-og Ciklusa 6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)
Sastaviti razne vrste teksta	Učenik pravilno piše prepisujući nekoliko najviše upotrebljivih riječi, n.p.r da imenuje osobe, životinje ili predmete koje su na ilustracijama ili šemama.	Učenik slobodno piše riječi i nekoliko prostih riječenica iz učenog i zapamćenog riječnika, iako još uvijek pravi puno grešaka.	Učenik piše proste poruke (razglednice, lične podatke...) na čitak i neprekidan način, i u zadatku/vježbi zatvorene vrste. On precizno prepisuje riječi i izraze koji se često upotrebljavaju.	Učenik prepisuje bez greške kratke proste tekstove čija leksika je bila predmet nastave u odjeljenju. On sastavlja male avanture ili priče povezujući ih sa ilustracijama uz pomoć (n.p.r ključnih riječi, primjera iz riječenica...).	Učenik izmišlja i sastavlja po seriji crteža male proste priče o poznatim temama. On zabilježava kroz nekoliko prostih riječenica lična iskustva (n.p.r neki recept) iako je razvoj teme urađen na najprostiji način.	Učenik piše o osobama i stvarima iz svakodnevnog života (škola, porodica, slobodno vrijeme...) upotrebljavajući proste izraze i riječenice. Tema je obrađena na zadovoljavajući način i razvoj događaja je realizovan na prost način.	Učenik opisuje na samostalan način i sa preciznošću predmete (n.p.r. neko biciklo), aktuelne ili prošle događaje, mjesta koje dobro poznaje naravno uz pomoć kratkih i prostih riječenica.	Učenik opisuje neko aktuelno ili prošlo lično iskustvo upotrebljavajući osnovne narativne oblike i sastavlja kratke poruke kao odgovore na pitanja, i kratke biografije o osobama.
Mobilisati tehnike i strategije pisanja (redakcije)	Učenik provjerava dali su riječi i kratke riječenice, koje je napisao u slobodnom pisanju, razumljive.	Učenik strukturira seriju riječenica na prosti način (stavlja prostor između riječi, tačku na kraj). I čita ih da bi dobio primjedbe kako bi se poboljšao.	Učenik pronalazi i popravljva neke greške koje smetaju razumijevanju čitajući svoj tekst.	Učenik vrši provjeru provjeravajući (znakove naglašavanje, pravopis).	Učenik upotrebljava proste strategije planiranja (n.p.r sastaviti ideje o jednoj temi) i on obrađuje svoj tekst uz pomoć lista za popravku.	Učenik na samostalan način i tačno piše (što se tiče pravopisa) riječi i izraze naučene u odjeljenju, upotrebljavajući pritom adekvatna sredstva (kao monojezički riječnik...)	Učenik optimalno koncipira svoj tekst što se tiče sadržaja i jezika (preciznost opisa, sastavljanje na privlačan način...).	Učenik upotrebljava na samostalano strategije redakcije na precizan i odgovarajući način u odnosu na određeni zadatak (n.p.r upotrijebljva modele, traži izraze u riječniku...).
Poštovati formu mobilisući svoja leksička, gramatička i fonološka znanja.	Učenik upotrebljava najpoznatije grafeme (un, u, ou, oi, oin, on, ais, en, an, eu...).	Učenik ponovo upotrebljava u vježbama zatvorenog tipa, riječi i izraze na kojima se radilo za vrijeme nastave, ali pravi još uvijek greške koje ne smetaju razumijevanju.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima, ograničen riječnik koji sadrži samo najčešće upotrebljavane riječi pri nastavi. On se izražava tačno kroz proste riječenice, ali pravi puno grešaka, između ostalog upotrebljavajući neučene riječi i izraze. Te greške ne smetaju razumijevanju.	Učenik se izražava upotrebljavajući osnovnu leksiku i elementarne gramatičke strukture (sadašnje vrijeme, prošlo vrijeme, proste potvrdne, riječenice za negaciju i upitne riječenice sa "est-ce que (da li)...") koje je naučio za vrijeme nastave, sistematske greške elementarne gramatike (sintaksa, mijenjanje glagola) i pravopis su česte.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima elementarnu leksiku povezanu sa svakodnevnom konkretnom upotrebom i elementarne gramatičke strukture (prosta vremena, pravilno poređane riječenice sa veznicima „quand“ (kada) i „parce que“ (zato što) ali još uvijek pravi sistematski elementarne greške upotrebljavajući riječi još ne učene pri nastavi (promjenu glagola, promjenu riječi u množini, promjenu riječi u ženski rod), glavni smisao ipak ostaje jasan.	Učenik se pravilno izražava mijenjajući konstrukciju riječenice kao i red riječi upotrebljavajući veznike (koordinisane riječenice povezane najčešće upotrebljanim veznicima : ``et`` (i), ``mais`` (ali), ``ensuite`` (nakon toga/ kasnije)...) još uvijek ima morfoloških, sintakasnih i pravopisnih grešaka, ali se tekst može čitati i razumijeti.	Učenik upotrebljava u svojim slobodnim radovima dovoljno razvijenu leksiku i naučene gramatičke strukture (n.p.r. zamjenu imenice zamjenicom, inverzne upitne riječenice, proširene riječenice koje u sebi sadrže sporednu riječenicu...) iako još uvijek pravi poneku veću grešku (iz pravopisa i gramatike) i piše nepravilne izraze.	Učenik pravilno upotrebljava poznate gramatičke strukture (n.p.r. slaganje participia za prošlo vrijeme bez dodatne zamjenice, ``subjunctif`` (konjuktiv) sadašnjeg vremena, prosto proširene riječenice sa uslovnom sporednom riječenicom...) iako još uvijek pravi grešaka pri upotrebi manje poznatih struktura i oblika, i još uvijek mu je potrebno da pročita nekoliko puta njegov tekst da bi popravio greške koje smetaju razumijevanju.
Dati svoje mišljenje					Učenik na prost način kritikuje temu koja je bliska njegovoj svakodnevnici.	Učenik kritikuje temu koja je bliska njegovoj svakodnevnici.	Učenik kompleksno kritikuje temu koja je bliska njegovoj svakodnevnici.	Učenik na prost način kritikuje razne teme.

	Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa				
Sposobnosti	1-vi stepen (A1.1)	2-gi stepen (A1.2)	3-ći stepen (A1.3)	4-ti stepen	5-ti stepen (A2.1)	6-ti stepen	7-mi stepen (A2.2)	8-mi stepen (A2.3)
Čitati različite vrste tekstova	Učenik čita i razumije kratke i proste dijelove teksta, ali mu je teško da čita nepoznate riječi ili izraze.	Učenik razumije sadržaj relativno prostog i kratkog teksta (4-5 riječenica), posebno kad ima i ilustracija koje pomažu pri razumijevanju.	Učenik čita glasno i razumije veoma kratke poruke sadržaja pripremanog za vrijeme nastave o temama iz svakodnevnog života.	Učenik čita i razumije kratke tekstove, dobro strukturisane, pisane prostim jezikom sa riječima iz svakodnevnog upotrebe, iako mu za to treba više vremena.	Učenik lijepo čita i korektno izgovara proste tekstove : proste priče, recepte, tekstove na korici ili postavci, razglednice, upustva za rad, kratke i proste knjige.	Učenik čita i razumije proste tekstove od nekoliko paragrafa, n.p.r korisne tekstove kao definicije iz riječnika, oglasi i komentari, ili prosti literarni tekstovi kao što su to priče, bajke i basne.	Učenik čita i razumije relativno kratke ali kompleksnije tekstove na jezičkom, tematičkom i strukturnom planu, o temama iz svakodnevnog života (kratke i proste knjige, časopisi...) i može da zamisli izgled različitih ličnosti iz priče.	Učenik globalno razumije i čita tekstove od nekoliko stranica o poznatim temama, koje nisu obrađivane u nastavi, upotrebljavajući odgovarajuća sredstva čitanja. (n.p.r. knjige koje sadže prosti riječnik, koji odgovara njegovim godinama).
Mobilisati tehnike i strategije čitanja	Učenik razumije smisao iz ilustracija.	Učenik mobilise svoja ranije stečena znanja o temi (koja je poznata ili obrađivana za vrijeme nastave) , a o kojoj govori tekst.	Učenik čita naslov, čuje početak teksta, pogleda crteže i predpostavlja kakav je to tekst.	Učenik nerazumljene dijelove teksta podvlači i o njima postavlja pitanja.	Učenik pronalazi određene informacije koje mu trebaju konsultirajući liste ili riječnik.	Učenik razjašnjava dijelove teksta koje nije razumio zahvaljujući kontekstu. On izvrši podsjetno čitanje da bi pronašao precizne informacije.	Učenik primjećuje važne dijelove teksta, i zabilježava ključne riječi - on prođe na brzinu preko teksta dabi pronašao ono najvažnije. On pronalazi glavne ključne riječi od onoga što je važno ili novo.	Učenik prelazi ponovno i na brzinu neki tekst, samo da bi restituisao centralnu poruku teksta.
Pronaći informacije u tekstu i upotrijebiti ih	Učenik pronalazi važne riječi u nekoj riječenici ili u nekom veoma kratkom tekstu, kao odgovor na vrlo prosta pitanja.	Učenik pronalazi i upotrebljava, u prostim kontekstima, važne informacije, koje su eksplicitno navedene u tekstu.	Učenik prepoznaje i odlučuje o tome koje su to glavne informacije, ono o čemu se govori u tekstu (n.p.r. odlučuje koje su to glavne uloge)	Učenik prepoznaje centralne poruke dijelova teksta i iskaže ih u obliku naslova.	Učenik prepoznaje, ako je za to bio pripreman, glavne događaje jedne kratke priče, njen razvoj i važne detalje.	Učenik prepoznaje na samostalan način glavni smisao teksta koji je blizak sa njegovom svakodnevnicom, opšti podatci (autor, mjesto, vrijeme, ličnosti, raspored teksta) kao i informacije eksplicitno formulisane.	Učenik razumije moral nekog teksta bliskom njegovoj svakodnevnici, on iz njega izdvaja važne informacije i u njemu pronalazi eksplicitno formulisane informacije. Takvi tekstovi su sa konkretnom temom ali nesvakidašnji.	Učenik prepoznaje važne detalje, koji nisu jednostavni da se pronađu u tekstu.
Analizirati, uporediti i ocijenjivati tekstove	Učenik ponovo sastavlja proste i kratke riječenice uz pomoć sličica sa riječima.	Učenik asociira dijelove teksta sa slikama.	Učenik izvlači proste zaključke na osnovu važnih informacija teksta ili ilustracija s tim u vezi.	Učenik prepoznaje vrste tekstova kao n.p.r. poeme ili priče.	Učenik pronalazi kontekst, n.p.r. on precizira i opisuje mjesto gdje se odigrava radnja, i umije da okarakterise ličnosti.	Učenik prepoznaje tačke neslaganja ili motive ličnosti i opisuje ih.	Učenik izražava lično mišljenje o ulogama, radnjama ili o temi teksta.	Učenik interpretira izraze lica, namjere i osjećaje glavne uloge neke priče, opravdavajući njegovu tačku gledišta uz pomoć detaljnih primjera izvađenih iz teksta.

Matematika

Prostor i geometrijski oblici

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen	9-ti stepen	10-ti stepen
Orijentisanje u planu i prostoru	Ućenik se orijentiše u prostoru (školskom i izvanškolskom prostoru) i zna gdje se nalaze objekti u prostoru u odnosu na njega.	Ućenik prepoznaje i upotrebljava izraze za prostor (ispod/na, napolju/unutra) i opisuje mjesto gdje se nalaze osobe ili predmeti.	Ućenik određuje predmete u odnosu na sebe i u odnosu na druge predmete (desno/lijevo, gore/dolje, ispred/iza, unutra/vani).	Ućenik usmeno opisuje put u prostoru koji dobro poznaje (mjesto polazaka, mjesto dolazaka, pravac kojim treba da krene, orijentacione taćke).	Ućeniik ćita i crta bez pomoći proste planove, naglašavajući određene objekte, on imenuje i određuje na planu sva ćetiri pravca (istok, zapad, sjever, jug).	Ućenik ćita putne pravce na karti, on istraćuje i upoređuje daljine koje razdvajaju dvije taćke.	Ućeniik umije da se kreće na mreži kordinata, ako su mu date kordinate.	Ućeniik bez pomoći crta proste planove, i na njima upisuje mjesto predmeta.	Ućeniik vodi raćuna o velićini kad crta plan, ćak iako se radi o kompleksnijem planu.	Ućeniik pronalazi svoje mjesto na karti općtine/ mjesne zajednice, uz pomoc sistema sa kordinatama.
Analizirati i predstaviti geometrijske oblike u planu i prostoru	Ućenik prepoznaje, upoređuje i reda ćetvorougla, trougla, krugove, kao i prosta tijela (kocka, paralelopiped, piramida, kugla...) a da ih ne naziva njihovim geometrijskim imenom.	Ućenik razlikuje kvadrat, pravougaonik, trougao i krug, on imenuje neku od njihovih vrijednosti i poređa površinu u odnosu na specifićne karakteristike.	Ućenik imenuje površine (kvadrat, pravougaonik, trougao) i tijela (kocku, paralelopiped) sa pravim imenom, on opisuje i upoređuje njihove karakteristike (stranice, uglove, ivice).	Ućenik konstruiše pravougaonike i kvadrate po datim dimenzijama na papiru sa kockicama.	Ućeniik crta na papiru bez linija i kockica proste površine (kvadrate, pravougaonike, paralelograme, trougla) njihove osobine (vertikalnost, horizontalnost, dali su paralelni, dućzinu stranica).	Ućenik realizuje geometrijske oblike na osnovu geometrijskih osobina pravih linija ili dući (horizontala, vertikala, paralelnih linija, linija pod pravim uglom).	Ućenik pravi i analizira modele tijela i predstavlja trodimenzionalne modele na dvodinezionalnom planu.	Ućenik opisuje jednakostranićni i pravougaoni trougao, kvadrat, pravougaonik, u zavisnosti od broja stranica, broja pravih uglova, stranica iste dućzine, paralelizma stranica, i unutrašnje simetrije.	Ućeniik prepoznaje produkt pravih, tupih i oštrih uglova.	Ućenik interpretira predstavljanje u perspektivi nekog tijela ili sastavljenog tijela (n.p.r. broj stranica koje se vide ili nevide).
Izmisliti i prepoznati mustre i geometrijske strukture	Ućenik stvara proste geometrijske strukture i mustre i nastavlja ih.	Ućenik klasira geometrijske oblike u odnosu na dvije karakteristike (n.p.r. oblik i boja...).	Ućenik kompletira proste geometrijske oblike upotrebljavajući simetrijsku osovinu.	Ućenik nastavlja i sam izmišlja geometrijske motive i mustre.	Ućeniik rekonstruiše proste geometrijske figure upotrebljavajući simetrićnu obrćanje i dvostruko ogledalo.	Ućeniik prepoznaje i opisuje pravilni redoslijed geometrijskih oblika.	Ućeniik prepoznaje sve simetrijske osovine u pravilnim geometrijskim oblicima, i sam crta simetrićne modele.	Ućenik identifikuje i opisuje zakone i odnose (simetrićnost po osovini, paralelnost), koje nastaju u geometrijskim strukturama i motivima.	Ućenik sistematski i u zavisnosti od pravila pretvara geometrijske mustre i strukture, upotrebljavajući trougao ili šestar.	Ućenik ocjenjuje promjene nanesene geometrijskim mustrama ili strukturama (oblik, velićinu, poloćaj djelova), on ih prilagođava ili ih optimalno uređuje u zavisnosti od naredbe.
Kombinovati geometrijska i aritmetićka znanja pri riješavanju matematićkih problema.	Ućenik pravi od prostih oblika razlićite oblike, koji uvijek imaju istu površinu.	Ućenik grupiše razlićite veoma proste oblike, koji su nacrtani na papiru sa kockicama, a koji imaju istu površinu.	Ućenik razlikuje površinu i obim, tamo gdje moće na prost naćin to da izraćuna.	Brojanjem ućenik određuje površinu i obim prostih površina (kvadrat, pravougaonik), koji koji su nacrtani na papiru sa kockicama.	Ućenik mjeri obim kvadrata i pravougaonika i određuje njihovu površinu popunjavajući ih sa površinama iste mjere.	Ućenik upoređuje ili određuje površinu svih oblika sa pravim uglom tako što taj oblik rastavlja na jednake dijelove.	Ućenik pravi geometrijske oblike unaprijed određenog obima i površine.	Ućenik raćuna površinu i obim kvadrata i pravougaonika ako su dućzine izraćene u centimetrima i prirodnim brojevima.	Ućenik umije da izraćuna površinu trougla i paralelograma, kao i zapreminu kocke i paralelopipeda.	Ućenik rastavljanjem umije da izraćuna površine kompleksnih geometrijskih oblika, kao i površinu i zapreminu kompleksnih geometrijskih tijela.

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen	9-ti stepen	10-ti stepen
Orijentisanje u brojevnom prostoru	Ućenik upošteno prepoznaje kolićine do 5 elemenata. On broji i upoređuje kolićine do 10 elemenata.	Ućenik asocira brojeve od 0 do 20 sa odgovarajućim ciframa i obrnuto, i umije da ih poreda po redu.	Ućenik ćita i piše brojeve od 0 do 100, on ih upoređuje i uređuje.	Ućenik ćita i piše prirodne brojeve od 0 do 1000. On ih upoređuje i uređuje, prepoznaje i koristi strukture i sličnosti (n.p.r. $100=4*25$; $1000=4*250...$).	Ućenik ćita i piše prirodne brojeve od 0 do 1.000.000, on ih upoređuje, ređa po redu i pravilno predstavlja u brojnoj tabeli.	Ućenik pronalazi brojeve koji se nalaze prije ili poslije datog prirodnog broja, od 0 do 1.000.000. On umije da ih grupiše i poreda. On vadi broj jedinica, desetica stotica.. iz jednog broja.	Ućenik pronalazi, klasira i upoređuje prirodne brojeve veće od 1.000.000 kao i proste decimalne brojeve.	Ućenik ćita i piše proste razlomke i decimalne brojeve sa najviše dvije decimale.	Ućenik prepoznaje neki broj u različitim pisanim oblicima i pravi pojedine jednakosti (n.p.r. $\frac{1}{2}=0,5=5/10...$) on pretvara najpoznatije razlomke u decimalne brojeve i obrnuto.	Ućenik upoređuje, ređa, i pronalazi brojeve koji se nalaze prije i posle datog broja, i ređa razlomke i decimalne brojeve po vrijednosti. On iz decimalnih brojeva vadi broj jedinica, desetica, stotica i jedinice hiljada.
Umjeti izvršiti aritmetićke zadatke	Ućenik riješava zadatke sabiranja i oduzimanja u brojnom prostoru od 1 do 5.	Ućenik usmeno riješava sve zadatke sabiranja i oduzimanja u brojnom prostoru od 0 do 20, i on umije da izračuna duplu vrijednost broja od 0 do 10, i polovinu parnih brojeva od 0 do 20.	Ućenik usmeno riješava zadatke sabiranja, oduzimanja, u brojnom prostoru od 0 do 100, koji sadže najviše 3 važne cifre (n.p.r. $57+6$), i on umije da izračuna, u određenim kontekstima, proste zadatke množenja upotrebljavajući sabiranje.	Ućenik sabira i oduzima sa najviše 4 važne cifre u brojnom prostoru od 0 do 1000 (n.p.r. $240+580$; $387-9...$) . On ove zadatke radi pismeno ili belježeći međurezultate.	Ućenik korektno sprovodi pismeni proces sabiranja, oduzimanja i množenja u brojnom prostoru do 100.000. On napamet zna tablicu množenja, od 0×0 do 9×9 .	Ućenik izvršava računске radnje množenja i dijeljenja koje sadže najviše 5 važnih cifara, zabilježavajući među rezultate ili pismeno (n.p.r. $456 : 12$; $12300 * 34...$).	Ućenik izvršava računске radnje sabiranja, oduzimanja, množenja i dijeljenja koje sadže najviše 8 važnih cifara, i to na način prilagođen situaciji, ili napamet, zabilježavajući međurezultate ili pismeno.	Ućenik izvršava i verbalizuje aritmetićke računске radnje sa decimalnim brojevima koji sadže najviše 2 decimale i 8 važnih cifri.	Ućenik skarcuje i mijenja razlomke tako da može da ih sabere i oduzme.	Ućenik riješava jednaćine sa jednom nepoznom, najviše 6 važnih cifara i jednom računskom radnjom.
Prepoznati i upotrijebiti aritmetićke strukture i pravila	Ućenik pravi kolićine i uzajamno ih mijenja.	Ućenik razlikuje parne i neparne brojeve.	Ućenik upotrebljava direktni odnos između sabiranja i oduzimanja.	Ućenik implicitno upotrebljava vrijednosti sabiranja (komutativnost, asocijativnost), da bi brazo efikasno računao.	Ućenik razlikuje i upoređuje neke algoritme ućene za vrijeme nastave, dabi efikasno računao i o tome razgovara sa drugim ućenicima.	Ućenik upotrebljava vrijednosti množenja (zakon komunitivnost n.p.r. $2+3=3+2$, asocijativnost, n.p.r. $(2+3)+5=2+(3+5)$) kao i obrnutost procesa množenja i dijeljenja dabi efikasno izvršio računске radnje.	Ućenik upotrebljava vrijednosti množenja i dijeljenja, na način prilagođen situaciji i da bi efikasno izvršio računске radnje.	Ućenik izvršava, bez pomoći, vježbe prostih izraživanja (imenioce, broj djelioca nekog broja) i upotrebljava brojevni sitem.	Ućenik prepoznaje osnovnu aritmetiku (asocijativnost, komunitivnost, distributivnost) i on je upotrebljava na način prilagođen situaciji, dabi efikasno izvršio računске radnje.	Ućenik upotrebljava obrnute procese četiri osnovne računске radnje, dabi riješio jednaćine i nastavio kompleksne nizove brojeva.
Iskazati matematićki taćno brojeve i zadatke	Ućenik prepoznaje brojeve u različitim kontekstima : u vremenu (satima), u kalendaru, u kući...	Ućenik predstavlja brojeve sa konkretnim materijalom.	Ućenik prestavlja brojeve i osnovne aritmetićke zadatke sa strukturisanim materijalom.	Ućenik predstavlja način dolaska do riješenja uz pomoć šema, kod prostih aritmetićkih zadataka.	Ućenik ćita proste tabele i digitalne diagrame.	Ućenik pravilno predstavlja podatke na tabeli, iz njih vadi zaključke koje kazuje drugim ućenicima.	Ućenik pravi bez pomoći i predstavlja diagrame (kružne ili digitalne) po seriji datih podataka.	Ućenik skuplja seriju brojevni podataka i izračunava aritmetićku sredinu.	Ućenik skuplja, bira i organizuje brojevne podatke iz neke svakodnevnne situacije, od toga pravi tabele i diagrame i prestavlja ih.	Ućenik ćita i interpretira podatke predstavljene razlomcima (procente, decimalne brojeve, proste razlomke).

	Osnova 1-og Ciklusa		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen	9-ti stepen	10-ti stepen
Umjeti zamisliti veličine	Učenik opisuje vrijednosti (dužinu, širinu, težinu...) i orijentiše se u bliskom vremenu (lični osjećaj za vrijeme)	Učenik procijenjuje veličine i izražava ih u prirodnim mjerama : presti, palčevi, dojnji dio ruke, stopalo.	Učenik razlikuje između brojeva i jedinica za mjeru, on pepoznaje količine, dužine, trajanje i težinu kao takve.	Učenik prepoznaje veličine koje trebaju da budu upotrebljavane u datom kontekstu (količina novca, dužina, trajanje) i on pravilno upotrebljava prefikse centi-, mili-, i kilo-.	Učenik zamišlja i upoređuje količine novca, dužine, vremenski prostor i težinu (n.p.r: to je iste dužine kao, to je iste dužine kao...)	Učenik upotrebljava u svakodnevnicu proste i dobro poznate decimalne brojeve u odnosu sa veličinama (10 € i 50 ct ; 2,5 l ; 1 sat i po...).	Učenik vrši kod poznatih jedinica mjere njihovo pretvaranje iz manjih u veće i obrnuto (n.p.r: m u cm, ml u l) i on upoređuje sume novca, dužine, trajanje i težinu.	Učenik asocira sa predmetima veličine i jedinice koje mogu biti upotrijebljene za njihovo mjerenje (n.p.r: površinu učionice u - m ²).	Učenik čita i interpretira decimalne veličine i upotrebljava jedinice mjere m ² , cm ² kao i m ³ , dm ³ i cm ³ asocirajući ih nećemu. (n.p.r: 0,25dm ³ → ćaša vode).	Učenik upoređuje decimalne veličine iste vrste izražene različitim jedinicama mjere. (n.p.r: 8,25 dm ³ i 8500 cm ³).
Upotreba veličina u svakodnevnom životu	Učenik upoređuje i klasira predmete istih veličina (dužina, masu, kapacitet) i on situira dešavanja jedna u odnosu na druge (etape neke aktivnosti, aktivnosti jednog dana...).	Učenik vrši prosta mjerenja uz pomoć nekonvencionalnih instrumenata za mjerenje (n.p.r: stopalo, bocu...).	Učenik izražava količinu novca u brojevima (€), on mjeri dužine (m, cm), on određuje trajanje (h) i on opisuje godišnji ciklus (godišnja doba, mjesece, sjeđmice).	Učenik upoređuje i klasira količine novca izražene prostim decimalnim brojevima, on mjeri i upoređuje dužine (mm, cm, m, km) u njihovom kontekstu, on čita koliko je sati (h, intervale od 15 minuta.) i piše datume.	Učenik kasira i upoređuje jedinice mjere za (mm, cm, m, km) količinu novca, vremena (h, min, s), kapaciteta (ml, cl, l) i mase (g, kg) i on mijenja poznate jedinice mjere po veličini upotrebljavajući brojćanu tabelu (m-cm, Euro-Cent, kg-g).	Učenik bira odgovarajuće jedinice i instrumente mjere dabi izvršio mjere dužine, kapaciteta, težine i vremena.	Učenik klasira i upoređuje, isto tako u svakodnevnicu, manje poznate jedinice mjere (n.p.r: hm, hl, pola kila (pola oke ili 2 kvarta), tovar) u istim jedinicama mjere, ćak i u komplikovanim situacijama.	Učenik vrši sve poznate računске radnje kao i pretvaranje jedinica mjere ubrojavajući i površinu i zapreminu.	Učenik upotrebljava tipične i konvencionalne jedinice mjere za dužinu, količinu novca, vrijeme, kapacitet, težinu i to u djelovima jedinica mjere.	Učenik pravi i opisuje odnose između mjera različite prirode.

Matematika

Riješavanje aritmetičkih zadataka

		Osnova 2-og Ciklusa				Osnova 3-ćeg Ciklusa			Osnova 4-og Ciklusa		
Sposobnosti		1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen	8-mi stepen	9-ti stepen	10-ti stepen
Analizirati objavu aritmetičkog zadatka i planirati način rješavanja	Nema osnove definisane za kraj I ciklusa. Ono što je važno da se stvore situacije koje bi bile osnova za neko kasnije učenje, posebno kad se radi o rješavanju aritmetičkih zadataka. Sposobnosti koje su cilj biće postignute preko zadataka, koji imaju geometrijski i brojevni aspekt kao i mjerenja. Sposobnosti koje treba da budu razvijene kao dokazi za sposobnost se nalaze u aneksu 2.	Ućenik formuliše u konkretnoj situaciji aritmetički zadatak sabiranja svojim rijećima, a da nemora da upotrebljava matematićki jezik.	Ućenik reformuliše zadatak i pitanje zadatka gledajući neki crtež.	Ućenik prepoznaje u objavi prostog aritmetičkog zadatka glavne informacije, iako je ponekad potrebno da se to isto još jedanput usmeno reformuliše.	Ućenik prepoznaje odnose ili sličnosti između načina rješavanja zadataka ućenih pri nastavi.	Ućenik prepoznaje i zabilježava važne informacije i odstartnuje one koje to nijesu, dabi riješio prosti aritmetički zadatak.	Ućenik zabilježava cilj koji treba da postigne i crta put prema tom cilju dabi riješio neki prosti aritmetički zadatak. Pri tom upotrebljavajući procedure ućene za vrijeme nastave.	Ućenik u nekom planu zabilježava načine rješavanja kompleksnih aritmetičkih zadataka, koji sadrže najmanje 3 brojna podatka.	Ućenik prepoznaje u javi nekog aritmetičkog zadatka, koristeći poznate strategije, važne informacije i etape rješavanja i on to predstavlja na adekvatan način, preko šema ili neke tabele, šematske karte ili dijagrama sa strelicama.	Ućenik planira, objašnjava i kazuje drugima način rješavanja nekog aritmetičkog zadatka, koji sadrži više nepoznatih informacija, sve to uz pomoć jednaćine.	Ućenik analizira samostalno, nepoznate situacije, pronalazi informacije neophodne za rješavanje, i predlaže način prilagoćen situaciji za rješavanje zadatka.
Riješiti aritmetički zadatak	Polazeći in neke konkretne situacije koja predstavlja neki prosti aritmetički zadatak sabiranja, ućenik nalazi taćno riješenje upotrebljavajući proste strategije (n.p.r. brojanje, prepoznavanje uopšte...).	Ućenik nalazi sam adekvatne osnovne računске radnje (+ ili -) dabi riješio prosti aritmetički zadatak.	Ućenik riješava proste aritmetičke zadatke sabiranja i oduzimanja (n.p.r. stanje, → promjena → stanje) upotrebljavajući strategije ućene za vrijeme nastave i on kazuje rezultat usmeno, pismeno ili uz pomoć nekog crteža.	Ućenik riješava komplikovanije tekstualne zadatke sabiranja i oduzimanja (n.p.r. pronaći promjenu od početka do kraja) i on kazuje rezultat i način dolaska do rezultata, pismeno i usmeno.	Ućenik riješava pismeno, ako je to potrebno uz pomoć nasatavnika, neki prorsti aritmetički zadatak, koji sadrži najviše 3 brojna podatka, upotrebljavajući poznate strategije i birajući i koristeći adekvatne aritmetičke računске radnje (sabiranje, oduzimanje, množenje)	Ućenik riješava bez pomoći proste aritmetičke zadatke koji sadrže najmanje 3 brojna podatka i 2 računске radnje (+, -, *, :) upotrebljavajući strategije naućene za vrijeme nastave, on drugima objašnjava rezultat i način dolaska do rezultata kako usmeno tako i pismeno uz pomoć matematićkog jezika.	Ućenik riješava komplikovanije aritmetičke zadatke koji nisu vježbani za vrijeme nastave i koji sadrže najmanje 3 brojna podatka, razvijajući i birajući individualnu proceduru i strategije.	Ućenik riješava pismeno i na samostalan način zadatke koji sadrže najviše dvije velićine i četiri brojna podatka, upotrebljavajući poznate načine rješavanja pripremljene za vrijeme nastave.	Ućenik riješava pismeno neki zadatak koji sadrži najviše dvije velićine i četiri brojna podatka, izrašavajući neophodne invercije i upotrebljavajući poznate ili individualne načine rješavanja.	Ućenik predlaže pismeno, objašnjavajući to, riješenja za otvorene zadatke, koristeći seriju podataka, i ako je to potrebno pronalazeći proporcionalnu vezu između podataka.	
Interpretirati i ocijeniti rezultate	Ućenik provjerava rezultat nekog prostog zadatka sabiranja brojući.	Ućenik objašnjava rezultat svojim rijećima i, ako je to potrebno, predstavi riješenje uz pomoć crteža.	Ućenik opravdava taćnost nekog prostog zadatka.	Ućenik prepoznaje proste aritmetičke zadatke ĉije pitanje nema nikakve veze sa datim informacijama („godine kapitena”).	Ućenik provjerava rezultate prostih zadataka upotrebljavajući strategije predpostavljanja i zaokruživanja.	Ućenik provjerava i objašnjava pismeno svoj rezultat i način dolaska do njega, upotrebljavajući adekvatne matematićke izraze.	Ućenik upoređuje svoj način dolaska do riješenja sa načinom dolaska do riješenja drugih ućenika i zajedno sa njima o tome razgovara.	Ućenik opravdava njegov pristup i razmišljanje koje je dovelo do riješenja i on potvrđuje ili negira tvrdnje drugih ućenika.	Ućenik odlučuje o vrijednosti informacija izvađenih iz velike serije podataka; on formuliše i provjerava predpostavke u vezi sa serijom podataka.	Ućenik prepoznaje i naglašava odnose koji postoje između razlićitih načina rješavanja nekog zadatka. On ih upotrebljava i prenosi na slične zadatke.	

Otkrivanje svet kroz sva čula, Uvod u nauku, humanističkih i prirodnih nauka

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Istraživati prirodne fenomene	Ućenik istraživuje okolinu sa svim svojim ćulima : upoznaje znakove žive prirode (razvoj, mijenjanje po ciklusima) kao i elementarne fizićke pojave (magnetizam, plivajući objekti).	Ućenik prati neko živo biće, neku biljku ili neki predmet i opisuje njihove glavne karakteristike.	Ućenik formuliše najmanje jedno pitanje u vezi neke problematike (n.p.r. o njegovom tijelu, raćanju djeteta...).	Ućenik firmuliše najmanje jednu hipotezu o nekoj specifićnoj problematici (n.p.r. u okviru praćenja promjene vremenskih prilika).	Ućenik vrši praćenje u dućem vremenskom periodu (n.p.r. razvoj biljke) i iz toga izvadi najmanje jedan zaključak.	Ućenik postavlja pitanja i izražava svoja vićenja u odnosu razvoj njegovog sopstvenog tijela (pubertet, seksualnost) i bira u dokumentima koji su mu na raspolaganju ono što je korisno za pisanje kratkog sadržaja.	Ućenik zamišlja sistemsku sredstva za istragu koja omogućavaju da se odgovori na datu problematiku (n.p.r. neki upitnik) i i suoćava njegovu interpretaciju sa interpretacijama drugih ućenika.
Informisati se na precizan naćin i koristiti skupljene informacije	Ućenik poznaje neke poznate biljke (cvijeće i drveće) kao i neke životinje i njihovo stanište (domaće životinje, životinje sa farme, šumske životinje). On poćinje da se orijentiše u vrijeme (sadašnje vrijeme, prošlo vrijeme, buduće vrijeme) kao i svom blićem okruženju.	Ućenik zna gdje se nalaze i imenuje glavne dijelove svog tijela i svog lica. On uporećuje dvije biljke ili životinje u zavisnosti od njihovih osobina. On klasira doživljene dogaćaje na hronoloćki naćin i opisuje mjesto gdje živi.	Ućenik se informiše o osnovnim funkcijama nekoliko dijelova tijela. On pravi/ crta drvo porijekla njegove porodice. On uporećuje osobine razlićitih prostih alata.	Ućenik konkretno opisuje razvoj životinja (n.p.r. žabe) ili neke biljke kao i put nekog proizvoda od sirovine do finalnog proizvoda (n.p.r. Hljeb). On vrši proste istrage o naćinu života prećašnjih generacija.	Ućenik umije da uvidi naćine odrećivanja biljaka ili životinja, on umije da pronade podatke o nekom javnom servisu (n.p.r. općtina). U svom okruženju, on prepoznaje indicije koje mu pomaću da razumije raniji naćin života.	Ućenik se informise o elementarnim tjelesnim funkcijama i o pubertetu. On upotrebljava atlas ili neki digitalni kartografski materijal dabi lokalizovao lokalne geografske posebnosti. On klasificira vaćne istorijske dogaćaje u osovini vremena nazvanoj veliki vremenski periodi istorije (praistorija, staro doba, srednje doba...).	Ućenik umije da nabroji neke osnovne karakteristike materijala (vode, vazduha) i analizira živa bića po njihovim tipićnim karakteristikama. On upotrebljava ilustracije, grafizme, tabele ili tekstove o nekoj specifićnoj problematici (n.p.r. industrijalizacija Luksemburga) i uporećuje naćine života kroz razne epohe.
Kritikovati / dati kritićki sud	Ućenik poćinje da prihvata odgovorno ponaćanje u odnosu na samog sebe, u odnosu na druge i na svoje blisko okrućenje.	Ućenik daje jednu ili dvije osobine odgovornog ponaćanja u odnosu na samog sebe, druge i svog okrućenja i razgovarajući o tome sa drugovima iz odjeljenja (n.p.r. lićna higijena).	Ućenik razmišlja o ponaćanjima ljudi prema prirodi i okrućenju.	Ućenik opisuje neke medijske mehanizme i razmišlja o vaćnosti tehnićkih sredstava u svakodnevnom životu.	Ućenik razgovara na osnovi nekog konkretnog primjera iz njegovog regiona uticaj ljudskog djelovanja.	Ućenik govori o pritiscima grupe koji mogu da postoje u njegovom okrućenju (n.p.r. što se tiće alkohola ili pućenja) i formuliše razmišljanja sto se tiće trajne upotrebe prirodnih resursa na pojedinaćnom planu.	Ućenik sudi ljudski uticaj na razvoj prirodnog prostora i objaćnjava uz pomoć nekog primjera da je to rezultat prijašnjeg razvoja.
Stvoriti / prepoznati povezanosti	Ućenik asocira životinje sa njihovim životnim prostorom i klasira odrećena živa bića, biljke ili objekte po nekom kriterijumu (n.p.r. životinje- stanište / alat- uloga).	Ućenik stvara vezu izmaću karakteristika razlićitih biljaka ili životinja i njihovih staništa ili naćina života.	Ućenik klasira životinjske i biljne vrste kao i poznate tehnićke uslove i iz njih zaključuje zajednićke karakteristike.	Ućenik objaćnjava prilagoćavanje nekog živog bića (n.p.r. jeća) na njegov životni prostor.	Ućenik opisuje odnose izmeću živih bića u nekom specifićnom prirodnom prostoru (n.p.r. lanac ishrane).	Ućenik opisuje zajednićke osobine živih bića i poćinje da ima prvi uvid u životinjski svijet i njegovu podijeljenost. On opisuje strukturne promjene u odrećenim regijonima i postavlja proste klauzule povezanosti meću istorijskim ćinjenicama.	Ućenik na pravilan naćin odrećuje veze koje postoje u prirodi (n.p.r. vodeni ciklus) i opisuje uticaj nprrodnih fenomena na strukture i topografske karakteristike neke regije (n.p.r. erozija). On istraživuje dugotrajni uticaj istorijskog procesa na sadašnjost.
Zamisлити, stvoriti i sprovesti u stvarnost neki projekat	Ućenik upotrebljava razlićite metode rada (eksperimentisanje, planiranje, pravljenje, konstruisanje i ponovo izmišljanje, montiranje i demontiranje) da bi realizovao zajednićke ili individualne projekte u raznim domenima iskustva.	Ućenik realizuje proste konstrukcije (n.p.r. model auta) uz pomoć svakodnevnog materijala.	Ućenik realizuje neki plakat ili model na neku specifićnu temu (n.p.r. neko jelo, djećje igre drugih kultura).	Ućenik umije da predstavi na prost naćin elemente iz svog lićnog okrućenja i njegove specifićnosti (n.p.r. praveći neki prosti turistićki vodić).	Ućenik kopira tehnićku konstrukciju u oblik modela.	Ućenik aktivno ućestvuje u planiranju i u sprovoćenju u djelo neke izloćbe ili internet stranice posvećene nekom životnom prostoru ili nakom istorijskom dogaćaju.	Ućenik planira i pretavra u dećlo akciju senzibilizacije na neku temu u vezi sa fizićkim i moralnim zdravljem.
Komunicirati upotrebljavajući razlićite naćine komuniciranja	Ućenik komunicira ono što je vidio u raznim domenima i raznim sredstvima (konstrukcijama, crtećima, rijećima).	Ućenik ponovo sastavi, u saradnji sa svojim drugovima, doživljene dogaćaje n.p.r. tok dana, upotrebljavajući crteće, fotografije ili male tekstove.	Ućenik realizuje u grupi seriju crteća ili fotografija sa malim objaćnjavajućim tekstom o nekoj specifićnoj temi.	Ućenik aktivno saraćuje u realizaciji neke kolekcije ili skupljanju za neki rad o specifićnoj temi (n.p.r. herbarijum sa biljkama i najpoznatije divlje cvijeće).	Ućenik realizuje zajedno sa drugima neku izloćbu (n.p.r. o istorijskom razvoju njegove ćetvrti).	Ućenik upotrebljava najpoznatije tehnićke i naućne izraze u svom usmenom i pismenom predstavljanju neke specifićne tematike.	Ućenik predstavlja rezultate nekog rada o specifićnim temama uz pomoć šematske karte (mind map).

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Improvement of the fine motor skills	Ućenik zna dali je dešnjak ili lijevak. On umije da kontroliše svoje gestove prilikom aktivnosti iz fine motorike (sjeće makazama, boja, crta, lijepi, previja, cijepa, pravi modele, niže) i on na pravilan i precizan naćin upotrebljava školski pribor (n.p.r. pravilno drži makaze, drvene bojice).	Ućenik dokazuje da ima dobru kordinaciju ruku i oćiju. Sa rukom sa kojom piše nanosi kontrolisano i prilagoćeno uslovima boju i drugo na podlogu.					
Mobilization of the basic motor skills	Ućenik vlada osnovnim oblicima kretanja prilagoćavajući ih prostoru (trći, penje se, kliza se, skaće, obrće se, hipa se) i koordinira svojim pokretima (vuće, gura, gaća). On umije da kontroliše mišiće (da ih napregne, da ih opusti).	Ućenik baca razne predmete u daljinu, u visinu, u na i u metu, održava ravnotežu krećući se po različitim nosaćima.	Ućenik vrši obrtanje naprijed i nazad na različitim predmetima i na podu.	Ućenik izvršava pokrete koji se ponavljaju a koji sadrže najmanje tri sposobnosti koordinisanja.	Ućenik kombinuje različite pokrete na podu i upotrebljava različite sprave za gimnastiku (razboj, zidne merdevine, gimnastićku gredu).	Ućenik se kreće (penje se, zaletava se, visi) i održava ravnotežu na različitim sredstvima i spravama za gimnastiku.	Ućenik vrši osnovne pokrete trćanja, skakanja, bacanja i lako i samostalno upotrebljava te pokrete u različitim situacijama.
Mobilization of the basic psychomotor skills	Ućenik upoznaje mogućnosti svoga tijela kroz različite pokrete (priće kroz mimiku, uloge, igre kretanja...)	Ućenik dokazuje da vlada svojim tijelom nižući i upravljajući svojim pokretima u situaciji koja je bliska svakodnevnici.	Ućenik umije da ponavlja i koordiniše niz pokreta na lak naćin u nekoj nepoznatoj situaciji.				
Participation in team sports	Ućenik aktivno ućestvuje u kolektivnim igrama : sarauće sa svojim partnerima, poćinje da poštuje dogovorena pravila i vodi raćuna o ogranićenjima svog protivnika.	Ućenik sarauće sa svojim suigraćima i razumije da poštovanje pravila igre je neophodno za zajednićki uspjeh.	Ućenik igra sa jednim ili više partnera poštujući pravila igre i kontrolišući svoja osjećanja u slućaju pobjede ili poraza.	Ućenik se orijentiše i kontrolisano kreće u okviru igre, pravilno upotrebljava materijal za igru, vodi raćuna o svome suigraću.	Ućenik razumije ideju neke igre date od strane nastavnika, i umije da je objasni svojim školskim drugovima.	Ućenik prepoznaje određene situacije u prostoj ekipnoj igri i reaguje na adekvatan naćin preuzimajući različite uloge na sebe (napadaća, odbrane).	Ućenik organizuje proste igre sa i bez sudije, izmišlja igre i prilagoćava ih svojim potrebama i mogućnostima.
Awareness of mental and physical well-being	Ućenik vidi svoje fizićke mogućnosti kao i reakcije svoga tijela na pokrete (umor, zadovoljstvo...). On poznaje nekoliko elementarnih tjelesnih higijenskih i sigurnosnih pravila.			Ućenik se zagrijava i primjećuje da se njegovo tijelo mijenja i razvija. On poznaje svoje sposobnosti i prihvata svoje poteškoće. On sprovodi elementarna higijenska pravila (oblaćenja, tuširanja...).		The pupil makes specific warm-up exercises. He makes endurance runs at his own pace over an age-appropriate space of time. When doing sports, he bears his strengths and his weaknesses in mind. He identifies safety hazards and acts with discernment.	
Practice of complex flowing movements in the water	Ućenik se kreće sigurno i slobodno u vodi do grudi.	Ućenik kliza na vodi malo manje dubine od visine djeteta uz pomoć neophodnog materijala.	Ućenik skaće sa ivice u veliki duboki bazen malo roneći u vodi.	Ućenik dobro pliva na kratkim odstojanjima (25m) u nekom od stilova plivanja.	Ućenik roni u duboku vodu, naće predmet na dnu bazena i donese ga na površinu.	Ućenik pliva 100m bez prekida u nekom stilu plivanja.	Ućenik pliva s lakoćom najmanje 100m u raznim stilovima plivanja.

Stvaralačko izražavanje, buđenje estetike i kulture u domenu umjetnosti

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Zamisliti i napraviti djela u dvije ili tri dimenzije	Ućenik slobodno predstavlja preko crteža ili preko radova elemente viđene u svom okruženju (životinje, osobe, predmete).	Ućenik predstavlja elemente viđene u svom okruženju na detaljan naćin i izvršava radove u odnosu na njegove lićne namjere.	Ućenik predstavlja dešavanja praćena u njegovom okruženju sa nekoliko tipićnih karakteristika (n.p.r. prednji plan, zadnji plan...).	Ućenik materijalizuje neku lićnu ideju na slobidan i samostalan naćin uz pomoć sredstava naućenih u odjeljenju.	Ućenik razumije da mođe da predstavi crtežom ili umjetnićkim predmetom razne ideje i osjećanja.	Ućenik poćijnje da vrši lićni izbor kada se radi o obliku ili o sadržaju, predstavljajući neku određenu temu i dabi napravio crtež ili neko umjetnićko djelo koje mu se sviđa.	Ućenik pravi umjetnićka djela koja reflektiraju njegovo lićno mišljenje.
Upotreba osnovnih tehnika	Ućenik upotrebljava različite tehnike (štampanja, sjećenja, modeliranja), različite materijale i alate za realizaciju crteža, kolaža kao i prostih konstrukcija.	Ućenik upotrebljava najćešće upotrebljavane alate i tehnike zavisno od date naredbe.	Ućenik prepoznaje određene materijale i alate upotrebljene za izradu nekog umjetnićkog djela.	Ućenik bira jednu od tehnika, materijala i alata već upotrebljavanih za vrijeme nastave, a koje odgovaraju za dati zadatak.	Ućenik opisuje rezultate koji proizilaze obraćivanjem različith materijala, tehnika i alata.	Ućenik poznaje, zna da miješa i upotrijebi osnovne i kombinovane boje. On upotrebljava kompleksne tehnike u svojim radovima.	Ućenik planira različite etape nekog lićnog projekta na samostalan naćin.
Prepoznati umjetnost u svakodnevnici	Ućenik upoređuje ono predstavljeno sa onim u stvarnošću i eksperimentiše različite oblike umjetnićkog izražavanja.	Ućenik otkriva sličnosti i razlićitosti upoređujući umjetnićka djela.	Ućenik asocira neki pridjev ili neki osjećaj sa nekom strukturom (spajanje oblika i boja) ili sa nekom materijom.	Ućenik asocira umjetnićka djela sa različith naćinima umjetnićkog izražavanja (slikarstvo, vajarstvo, fotografija).	Ućenik klasira umjetnićka djela po određenim kriterijumima (n.p.r. apstraktna- figurativna).	Ućenik razumije umjetnićko djelo kao sredstvo izražavanja umjetnika o njegovim idejama.	Ućenik razumije da se umjetnost razvijala sa vremenom u odnosu na tehnološke i socijalne promjene.
Interpretirati i ocijenjivati svoje radove i umjetnićka djela	Ućenik opisuje umjetnićka djela i svoja djela na različite naćine (crtežom, rijećima, gestovima...).	Ućenik opisuje sadržaj nekog umjetnićkog djela i svojih djela sobstvenim rijećima.	Ućenik objašnjava lićne naćine rada (poteze, alate, materijale, boje) poćinjući da upotrebljava specifićni rijećnik.	Ućenik razumije najvaćnije ključne izraze (n.p.r. zadnji plan, prvi plan, kolaž...) i upotrebljava prilagoćeni rijećnik ućen za vrijeme nastave da bi opisao umjetnićka djela.	Ućenik prepoznaje tipićne strukture i oblike umjetnićkih djela o kojima je bilo rijeći za vrijeme nastave pri tom upotrebljavajući prilagoćeni rijećnik.	Ućenik daje lićni sud o nekom umjetnićkom djelu, upotrebljavajući pritom odgovarajuće tehnike i odgovarajući rijećnik.	Ućenik otkriva da umjetnićka djela mogu biti interpretirana na razlićit naćin, zavisno od konteksta u kojem su upotrebljeni.

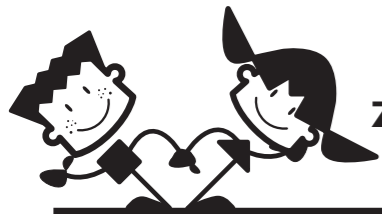
Stvaralačko izražavanje, buđenje estetike i kulture u domenu muzike

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Izražavanje muzikom	Ućenik igra sa svojim glasom i koristi mogućnosti pjevajući dječje pjesmice, ponavljajući i stvarajući zvukove.	Ućenik koristi šire mogućnosti njegovog glasa. On pjeva i prati proste pjesme svojim tijelom i instrumentima.	Ućenik pjeva napamet i izražajno dječje pjesme koje je naućio za vrijeme nastave.	Ućenik precizno pjeva pjesme iz školskog repertuara, kontrolišući intonaciju slušanjem, on zna da improvizuje na „Orif” instrumentima.	Ućenik prati pjesme svojim tijelom i različitim instrumentima.	Kontrolišući svoj glas, ućenik pjeva pjesme razlićitih vrsta i razlićitih jezika, i realizuje ritmićko ili melodijsko praćenje.	Ućenik stvara tonove koji predstavljaju osjećaje prouzrokovane nekim tekstom ili scenarijom.
Zapažanje muzike	Ućenik vidi i razlikuje zvukove iz njegovog okruženja i asocira ih sa izvorom. On razlikuje govorni glas od pjevanog glasa.	Ućenik prepoznaje proste instrumente i razlikuje buku od zvuka.	Ućenik prepoznaje slušanjem i vizuelno proste muzićeke instrumente.	Ućenik prepoznaje karakteristike (glasno-tiho, visoki-niski ton, brzo-sporo) i asocira muziku sa osjećanjima.	Ućenik prepoznaje razlićitosti meću zvukovima (identićne, ne identićne).	Ućenik razumije, ako je bio pripremljen, strukture i proste muzićeke oblike, i prepoznaje više muzićekih parametara.	Ućenik razumije sluhom, sasvim samostalno, proste muzićeke tokove, strukture i oblike.
Igranje (kretanje po muzici)	Ućenik umije sam ili u različitim grupama da se kreće po muzici, prateći neki prosti ritam (n.p.r. Sporo-brzo).	Ućenik zapažava različite ritmove, brzine i dinamiku, i pretvara ih u pokrete.	Ućenik izvršava pri igranju proste pokrete i korake.	Ućenik pretvara improvizacijom muziku u pokrete.	Ućenik zapažava atmosferu muzićekih djela i to izražava pokretima.	Ućenik izmišlja, ponavlja i predstavlja u grupi, niz pokreta po muzici.	Ućenik izražava svojim gestovima ili pokretima sve kompleksnije ritmićeke strukture.
Govoriti o muzici	Ućenik poćinje da izražava svoje mišljenje pri slušanju zvukova (riječima, crtežima, gestovima ili mimikom).	Ućenik izražava prostim izrazima osjećaje doživljene pri slušanju zvukova.	Ućenik izržava svojim rijećima njegov muzićeki ukus.	Ućenik se izražava jezikom prilagoćenim njegovom uzrastu svoja zapažanja, osjećaje i ukuse o nekom muzićekom djelu.	Ućenik govori o muzićekim instrumentima i o tonovima koje oni proizvode, pritom izražavajući se osnovnim stručnim jezikom.	Ućenik izražava lićne kritike o nekoj muzici upotrebljavajući odgovarajući stručni jezik.	Ućenik upotrebljava sa sigurnošću stručni jezik u odnosu na dinamiku, tempo i oblik.

Zajednički život i vrijednosti, moralno i socijalno obrazovanje

	Osnova 1-og Ciklusa	Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	1-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
Zapažanje svijeta	Ućenik razumije svoja osjećanja, svoje potrebe, svoje snove, svoje ukuse, kao i svoje snage i slabosti.	Ućenik opisuje različita ponašanja i izražava se u odnosu na osjećanja sa njima u vezi.	Ućenik opisuje na razlićit način svoje prednosti i slabosti i prihvata da one mogu da se promijene.	Ućenik prepoznaje određene oblike sukoba u školskom i porodićnom kontekstu, i ućestvuje u pronalaženju riješenja.	Ućenik prepoznaje uz pomoć primjera da pravila u društvu mogu da se promijene s vremenom, on upotrebljava neka sredstva za riješavanje konflikta.	Ućenik opisuje prostim rijećima neku u Luksemburgu zastupljenu religijoznu zajednicu, njihovu tradiciju, obićaje, vjerovanja.	Ućenik poseduje produbljeno znanje o različitim kulturnim i vjerskim zajednicama zastupljenim u Luksemburgu.
Razumijevanje svijeta	Ućenik razumije i poštuje dogovorena pravila u odjeljenjskom (školskom) okviru.	Ućenik razlikuje simbole i razumije da oni mogu predstavljati različite obićaje, nasljedstva i načine života.	Ućenik upotrebljava široki rijećnik simbola da bi komunicirao i izrazio želje i potrebe.	Ućenik iskazuje svoje mišljenje i pravda ga kroz najmanje dva argumenta.	Ućenik poštuje mišljenje drugih pri formiranju svog lićnog mišljenja.	Ućenik se izražava o ulozi, uticaju i o opasnostima medija u svakodnevnom životu, i pokazuje uz pomoć doživljenih primjera, da pravila rukovode zajednićkim životom.	Ućenik poznaje različite taćke gledišta u odnosu « ćovjek - priroda » i umije te taćke gledišta da razlikuje uz pomoć primjera.
Ućestvovanje / angažovanje / agiranje u svijetu	Ućenik se angažuje u zajednićkom životu i agira zavisno od situacije, poštujući dogovorena pravila.	Ućenik se izražava o važnim proslavama u toku godine, oslanjajući se na ono što je doživio.	Ućenik asocira različite proslave u toku godine sa različitim grupama, imenujući njihove glavne karakteristike.	Ućenik pokazuje, uz pomoć primjera, da pravila rukovode životom u zajednici.	Ućenik objašnjava svojim rijećima terminologiju « vrijenost », « pravilo » i « pravo », i on poznaje glavna prava djece.	Ućenik razmišlja o razlikama između termina« vjerovati » i « znati », « religija » i « nauka », « vjera » et « vjeroispovijest ».	Ućenik opisuje različite karakteristike glavnih religija i zajednica.
Razmišljati o svijetu	Ućenik prepoznaje i prihvata razlićitosti i slićnosti između sebe i drugih. On poćinje da razumije posljedice svog djelovanja.	Ućenik se stavlja na mjesto drugog i prihvata razlićitu taćku gledišta.	Ućenik uzima u obzir ideje druge djece kad formuliše svoje lićne ideje o svom identitetu ili etnićkom ponašanju.	Ućenik je sposoban da se stavi u koći drugog (glumeći, n.p.r. osobe sa posebnim potrebama, starije osobe, izbjeglice, osobe drugog pola...).	Ućenik predstavlja osobenosti i važne karakteristike drugih osoba i bića, n.p.r. glumeći ili imitirajući.	Ućenik izražava svoje lićne želje i snove za budućnost.	Ućenik izražava, argumentirajući, vrijednosti koje lićno smatra važnim za život.

Zajednički život i vrijednosti, versko i moralno obrazovanje

		Osnova 2-og Ciklusa		Osnova 3-ćeg Ciklusa		Osnova 4-og Ciklusa	
Sposobnosti	I-vi stepen	2-gi stepen	3-ći stepen	4-ti stepen	5-ti stepen	6-ti stepen	7-mi stepen
<p>Razviti religijozno opismenjanje Učenik je sposoban da</p> <ul style="list-style-type: none"> - razumije i upotrijebi jezik simbola iz biblijskih priči i bajki (2-gi ciklus) -predstavi i/ili uporediti uz pomoć primjera kako ljudi proslavljaju svoju vjeru i izražavaju njihov odnos prema bogu u različitim religijama (3-ći ciklus) - razumjeti i interpretirati simbole, legende, sakramente i religiozne izraze, kao i analizirati i staviti u vezu biblijske priče i mitove o stvaranju i nastanku svijeta, sa naučnim dokazima (4-ti ciklus) 		<p>Učenik shvata da ilustracije i priče stvaraju od nevidljivog « vidljivo ». Učenik razumije važnost izraza « vidjeti, čuti i raditi srcem ».</p>	<p>Učenik prepoznaje da su istorije i ilustracije izražene u « ilustrovanom » jeziku. Učenik upotrebljava taj « ilustrovani » jezik.</p>	<p>Učenik razumije značenje nekog simbola i upotrebljava jezik simbola u ilustrativnom govoru. Učenik upotrebljava karakteristike simbola sa Hristom i sa religioznim « ilustracijama ». On ih interpretira i prepoznaje. Učenik interpretira simbole i ilustracije Boga u pričama, imena Boga i umjetnička djela. Učenik interpretira i upotrebljava karakteristike i ilustracije neke parabole (parabola je priča koja sadrži neku poruku). Učenik interpretira i prenosi ilustrovane riječi tradicije jevrejsko-katoličke. Učenik razumije specifične znakove i upotrebljava ih u nekom kontekstu s tim u vezi.</p>	<p>Učenik interpretira simbole i ilustracije Boga u pričama, imena bogova i umjetničkih djela, i pravi vezu sa svojim ličnim idejama o Bogu.</p>	<p>Učenik prepoznaje istine u obliku ilustracije i simbola (prihvatajna vjere) u religioznim legendama, on ih razumije i razlikuje od odgovarajuće istorijske istine. Učenik poznaje i interpretira sedam sakramenata. Učenik interpretira priče o stvaranju kao svjedočenje o vjeri i upoređuje ih sa naučnim sintezama o nastanku svijeta. Učenik razumije specifične religiozne izraze i upotrebljava ih u odgovarajućem kontekstu.</p>	<p>Učenik prepoznaje, razlikuje i upoređuje simbole i sakramente i sliku koju o sebi daju u « ilustrovanom » jeziku. Učenik interpretira priče o nastanku svijeta i ljudskoga bića iz različitih kultura i stavlja ih u vezu sa idejama i pogledima na Boga, svijet i ljudsko biće.</p>
<p>Povezati religiju sa ličnim životom Učenik je sposoban</p> <ul style="list-style-type: none"> -da napravi vezu među situacijama iz (profesionalnog) života i religioznih priča i da to izrazi na verbalan, kreativan, tjelesni način. (2-gi ciklus) -prepoznati u ljubavi prema bogu i u ljubavi prema svom bližnjem temelje hrišćanskog života i staviti ih u odnos sa situacijama iz svakodnevnice (3-ći ciklus) -da razumije vjerovanja, način razmišljanja i djelovanja u različitim kulturama i religijama, da ih upoređuje sa pozicijama na kojima se hrišćanstvo ispiše, i da ih poveže sa situacijom (ličnom) iz svakodnevnog života (4-ti ciklus) 	<p>Učenik razumije svoja osjećanja, svoje potrebe, svoje snove, svoje ukuse, kao i svoje sposobnosti i slabosti.</p> <p>Učenik razumije i poštuje dogovorena pravila u odjeljenjskom okviru.</p> <p>Učenik se angažuje u grupi i prilagođava svoje ponašanje situaciji, pritom poštujući dogovorena pravila.</p> <p>Učenik prepoznaje i prihvata razlike i sličnosti između sebe i drugih. On počinje da uviđa posljedice svojeg djelovanja.</p>	<p>Učenik razmišlja o / vodi računa o odnosima i ponašanju ljudskog bića. Učenik prepoznaje situacije iz života, kako se može vidjeti, čuti i agitirati « srcem ».</p> <p>Učenik asocira zlatno pravilo sa različitim situacijama iz života. Učenik asocira različite riječenice « oca našeg » sa situacijama iz života. Učenik predstavlja vezu između ponašanja/odnosa ličnog i priči iz Biblije.</p>	<p>Učenik prenosi mnogobrojno značenje jezika (govornog i slikovnog), priča ozdravljenja i susreta, sa svojim ličnim iskustvima i stavovima.</p>	<p>Učenik se bazira na samarićansku (milosrdnu) priču o tome da treba voljeti (Boga, svoga bližnjeg, samog sebe). On to vidi kao Isusov poziv svojim sljedbenicima, i stvara vezu sa ličnostima priče. Učenik se bazira na ljudsko ponašanje u samarićanskoj priči da bi analizirao svoja lična iskustva i ponašanje pod svjetlom pravila ljubavi prema svom bližnjem, i prema Bogu. Učenik prenosi pravilo « voli svoga bližnjeg » na prirodu i to stavlja u odnos sa svojim ličnim djelima i različitim situacijama iz života.</p>	<p>Učenik provjerava u pričama i biblijskim tekstovima, u kojoj veličini se manifestuje u njima pravilo « voli bližnjeg svoga ». Učenik prepoznaje pravilo « voli bližnjega svoga » kao put ka kraljevstvu božijem.</p>	<p>Učenik prepoznaje u situacijama svakodnevnog života kako katolička religija inspiriše način viđenja, slušanja i djelovanja. Učenik razumije vjerovanja, shvatanja, načine djelovanja u različitim religijama/kulturama i ilustruje kroz primjere kako se ta ubjeđenja prenose na način života ljudi.</p>	<p>Učenik analizira slaganje između vjerovanja i djela neke ličnosti uz pomoć religioznih tekstova.</p>
<p>Upoznavanje i savladivanje rituala Učenik je sposoban da</p> <ul style="list-style-type: none"> - poveže proslave sa simbolima, tradicijama i izvornim pričama i da to izrazi (2-gi ciklus) -predstavlja i/ili uporedi uz pomoć primjera, kako ljudi proslavljaju svoju vjeru i izražavaju njihov odnos prema bogu u različitim religijama (3-ći ciklus) -prepoznati, uporediti i interpretirati glavne vjere, islam, hrišćanstvo i judaizam u njihovom tekstovima, simbolima, umjetnošću, ritualima, proslavama i svetim mjestima (4-ti ciklus) 		<p>Učenik opisuje i prepoznaje vrijednosti neke proslave. Učenici pripremaju, zamišljaju i proslavljaju zajedno neku proslavu sa svim svojim karakteristikama. Učenik asocira religiozne proslave sa originalnom biblijskom istorijom, sa njihovim simbolima, ilustracijama, pjesmama i igrama/plesovima.</p>	<p>Učenik pravi vezu između religioznih proslava i istorijom porijekla te proslave i tradicija.</p>	<p>Učenik poznaje i upoređuje osnovne elemente katoličke vjere i židovske vjere, svršava ih odgovarajućim religijama i interpretira ih kao izraz nekog odnosa sa Bogom. Učenik pravi odnos među katoličkim sakramentima izabranim - u kontekstu njihovog ritualnog proslavljanja - sa njihovim simbolima i odgovarajućim biblijskim tekstovima, i odgovarajućim odnosom prema Bogu. Učenik asocira katoličke proslave sa biblijskim pričama o njihovom porijeklu, njihovim simbolima, ilustracijama, pjesmama i igrama/plesovima. Učenik poznaje imena Bogova u jednobožnim religijama, analizira ih i interpretira pod svjetlom retrospektivne tačke gledišta.</p>	<p>Učenik interpretira način arhitektonskog i umjetničkog izražavanja sve tri monoteističke religije u njihovim mjestu obilježavanja kao izraz razumijevanja te vjete.</p>	<p>Učenik analizira i upoređuje tačke gledišta i razlikuje između islama, hrišćanstva i jevrejske religije. Učenik prepoznaje korijene jevreja u hrićanstvu.</p>	<p>Učenik pravi vezu između religioznih proslava i istorije njihovog porijekla i tradicije. Učenik prepoznaje u umjetničkim djelima priče i simbole velikih monoteističkih religija.</p>

